

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ
Ο ΤΑΡΖΑΝ
ΚΑΙ Η ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΡΙΟΥ

40
ΣΕΛΙΔΕΣ

Στὸ προσεχὲς τεύχος
πὺ θὰ κυκλοφορήσῃ
τὴν προσεχῇ ΤΡΙΤΗ

θὰ διαβάσετε

Ο ΤΑΡΖΑΝ **Ο ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΗΣ** **ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ**

Τὰ κινεζάκια ἀρχίζουν τὰ μαθήματα τοῦ σχολείου ἀπὸ τὸ ἀλφάβητο ἀλλ' ὑπάρχει σ' αὐτὸ κάτι τὸ διαφορετικὸ ἀπὸ τὰ συνηθισμένα ἀλφάβητα. Ἡ γλῶσσα τῶν κινεζῶν ἔχει περίπου χιλιάδες γράμματα, ἡ δὲ διαφορὰ τῆς γλώσσας περιγράφεται ἀπὸ ἐκείνη πὺ ὁμιλεῖται εἶναι πολὺ μεγάλη.

Σύμφωνα μὲ τὸν κινεζικὸ νόμο οἰδοκτῆτης ἐνὸς οἰουδήποτε χώρου εἶναι ὑπεύθυνος γιὰ ὅ-

Τὸ ἔγκλημα
στὴν Κίνα

ποιο ἔγκλημα κι' ἂν διαπραχθῇ σ' αὐτόν. Ἔτσι, ὅποιος θέλει νὰ κάνει κακὸ σ' ἕναν ἄνθρωπο, πηγαίνει κ' ἐγκληματεῖ ἢ αὐτοκτονεῖ στὸ κτῆμα τοῦ ἄνθρωπου. Ἀναφέρεται σχετικῶς ἡ πεοίπτωσι δύο νέων πὺ κρέμασαν τὸ γέρο πατέρα τους στὴν πόρτα ἐνὸς πλουτοῦ γειτονὰ τους, σύμφωνα μὲ τὴν παραγγελία πὺ τοὺς εἶχε δώσει ὁ ἴδιος ὁ πατέρας τους. Ὁ πλούσιος γείτονας τότε, γιὰ νὰ γλυτώσῃ τὸ κεφάλι του, ἀναγκάστηκε νὰ φύγῃ, παρατώντας τὴν περιουσία του. Τὸ δικαστήριό γιὰ νὰ ἀποζημιώσῃ τὰ παιδιὰ τοῦ κρεμασμένου ἔδωκε σ' αὐτὰ ἕνα μέρος τῆς περιουσίας τοῦ γειτονό.

ἈΛΛΟΤΕ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ

Τὸ μικρὸ πόδι θεωρεῖται ἕνα ἀπὸ τὰ κυριώτερα στολίσματα τῶν κινεζῶν γυναικῶν. Γιὰ νὰ γίνουν λοιπὸν ὅσο τὸ δυνατόν

Τὸ σιδερένιο
καλούπι

μικρότερα πόδια, ὅταν τὸ κορίτσι εἶναι πολὺ μικρὸ, τὰ βάζουν μέσα σὲ σιδερένια καλούπια, πὺ ἐμποδίζουν τὴν ἀνάπτυξίν των. Ἔτσι ἡ κινεζὰ ἀφοῦ πρῶτα ὑποφέρει ἀνεκδιήγητα μαρτύρια, ἀποκτᾷ τὸ περιπόθητο μικρὸ ποδαράκι.

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ
ΣΤΗ
ΖΟΥΓΚΛΑ

ΓΕΡΑΝΙΟΥ 45 — ΑΘΗΝΑΙ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
— ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΥΛΗΣ —

ΕΤΟΣ Α' — Ἀριθ. 7

12 Δεκεμβρίου 1950

Διευθυντής : Δ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ

Ἐπὶ τῆς ὕλης : Μ. ΠΡΙΟΝΙΣΤΗΣ

Τιμὴ τεύχους δρχ. 1.500

ΠΩΣ ΤΙΜΟΥΝ ΟΙ ΑΓΡΙΟΙ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ

ΣΥΝΗΘΩΣ τὰ ἔθιμα τῶν ἀγρίων ἀποτελοῦν κρᾶμα βαρβαρότητος καὶ ἀφελείας. Ἡ φρικτότερη ἀγριότης συνδυάζεται μὲ τὰ τρυφερότερα αἰσθήματα, καὶ ἀκριβῶς τὸ κρᾶμα τῶν ἀγρίων παθῶν καὶ τῆς γλυκύτητος εἶναι ἐκεῖνο ποὺ δίνει στὰ τόσο περιέργα αὐτὰ ἔθιμα ἓναν τόνο ποῦ ἡ πρωτοτυπία του μᾶς ἐκπλήττει καὶ ποὺ κάνει ὥστε, καὶ ὅταν ἀκόμα εἶναι ἀποκρουστικά, νὰ μὴ παύουν νὰ μᾶς προκαλοῦν μὴ ζωνερὴ περιέργεια.

Οἱ Ἰνδοὶ τῆς βορείου Ἀμερικῆς βῆζουν στὸ τάφο τοῦ νεκροῦ ὄχι μόνο τὸ τόξο καὶ τὰ βέλη του, ἀλλὰ καὶ τὰ πέδιλά του καὶ ἐπὶ πλέον ὅ,τι χρειάζεται γιὰ νὰ τὰ μπαλώσῃ ὅταν λυθούσιν ἀπ' τὸ κυνήγι.

Οἱ Ἀλτέκοι τοῦ Μεξικοῦ στόλιζαν ἄλλοτε τὸ λαιμὸ τοῦ νεκροῦ μ' ἓνα περιλαίμιο μὲ ἀγκάθια γιὰ νὰ μὴ μποροῦν οἱ διάφοροι κακοποιοὶ νὰ τὸν πνίξουν.

Οἱ Ἰθαγενεῖς τῆς Αὐστραλίας ἀποφεύγουν νὰ προφέ-

ρουν τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ, ἀπὸ φόβο μήπως τὸ πνεῦμα του τοὺς ἀκούσει καὶ ἔρθει, νομίζοντας πὼς τὸ φωνάζουν. Ὅταν εἶναι ἀναγκασμένοι νὰ ποῦν τὸ ὄνομά του τὸ λέν ψιθυριστά. Ποτὲ δὲν θάβουν τὸ κεφάλι μαζὶ μὲ τὸ σῶμα, γιὰ τὸ χρησιμοποιοῦν γιὰ νὰ πίνουν πρὸς τιμὴν τοῦ νεκροῦ. Συμβαίνει πολλὲς φορές ἓνας ἄγριος νὰ πουλῇσῃ τὸ κεφάλι τῆς μητέρας του γιὰ μιὰ φοῦχτα καπνὸ. Ὅταν πεθαίνει ἓνα παιδί τὸ φυλᾷν σ' ἓνα σακκοῦλι. Ὅταν ὕστερα πεθαίνει ἄλλο, ἀνοίγουν τὸ σακκοῦλι καὶ φυλᾷν καὶ τὸ ἄλλο. Γὰ σακκοῦλια αὐτὰ τὰ τοποθετοῦν μέσα στὸ σπίτι, στὸ πατάρι.

Ἄν πεθαίνει μιὰ γρηὰ τὴν βγάζουν ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι καί, σέροντάς τὴν ἀπ' τὰ πόδια, τὴν οἰχνοῦν σ' ἓνα λάκκο, ἐκτὸς ἂν τὴν τοποθετήσουν μεναξὺ δυὸ κλαριῶν καὶ τὴν ἀφήσουν χωρὶς νὰ ἐνδιαφερθοῦν πλέον γι' αὐτήν.

Τοὺς γέροντας τοὺς ἀφήνουν πάνω σὲ μιὰ στήλη ἀπὸ πέτρες ὥς ποὺ νὰ σαπίσουν.

ΠΩΣ ΤΙΜΩΡΟΥΝ ΟΙ ΑΓΡΙΟΙ ΤΙΣ ΑΠΙΣΤΕΣ ΣΥΖΥΓΟΥΣ

Στὴν Οὐγκάντα τῆς Ἀφρικῆς, ἂν μιὰ σύζυγος ἀπατήσῃ τὸν ἄνδρα της, τότε ὁ συνένόχος της ὑποχρεοῦται νὰ ἀποζημιώσῃ τὸν ἀπατηθέντα σύζυγο. Μερικὲς φορὲς ἡ ἀποζημίωσις αὐτὴ εἶναι ὅμοια μ' ἐκείνη ποὺ πλήρωσε ὁ σύζυγος ὅταν ἀγόρασε τὴν γυναῖκα του. Μπορεῖ ὅμως ὁ μοιχὸς νὰ πληρώσῃ τὸ σφάλμα του, καμμιά φορὰ, προσφέροντας μόνον μιὰ κατσίκια.

Οἱ Μασάος καὶ οἱ Νούντοι δὲ θεωροῦν τὴν μοιχεία ὡς ἀποτροπιαστικὸ ἔγκλημα καὶ γι' αὐτὸ οἱ δράσται τιμωροῦνται μ' ἓνα ἀπλὸ πρόστιμο.

Οἱ Καμπίλος ὅμως ζητοῦν τὸν θάνατον τῆς ἀπίστου καὶ τοῦ συνενόχου της, ὁ τελευταῖος ὅμως μπορεῖ νὰ ἐξαγοράσῃ τὴν ποινὴν τοῦ ἀποζημιώνοντος τὸν ἀπατηθέντα σύζυγο.

Οἱ Ἀβησσύνιοι εἶναι πολὺ συγκαταβατικοὶ σὲ μιὰ τέτοια περιπτώσει καὶ τιμωροῦν τὴν ἀπιστίαν μ' ἓκατὸ ριβδισμοὺς τῆς ἀπίστου καὶ τοῦ ἐνόχου,

παρουσίᾳ ὅλων τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ἢ τοῦ χωριοῦ.

Στὴ Σιέρα Λεόνε, οἱ γυναῖκες, ὅσο μένουν ἀνύπανδρες πρέπει νὰ εἶναι ἀγνές καὶ ἠθικές· ὅταν ὅμως παντρευτοῦν τότε προσπαθοῦν νὰ ἐποκτῇσιν τὸν καιρὸ ποὺ ἔχασαν. Ὁ σύζυγος ὑποφέρει τὴν ἀπάτη καὶ σιωπᾷ. Ὅταν ὅμως θυμώσῃ τότε ἐπιβάλλει στὴ σύζυγό του νὰ παραμείνῃ τιμία γιὰ ἓνα χρονικὸ διάστημα, ἀλλιῶς τιμωρεῖται σκληρά.

Τροία Έλληνόπουλα

== ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΑΓΡΙΟΥΣ

- 7 -

ΑΚΡΙΒΩΣ τή στιγμή εκείνη είχε βγή τὸ φεγγάρι καὶ μπόρεσε νὰ διακρίνῃ τί γινόταν στὴν κατασκήνωσί τους. Καὶ εἶδε καμμιά δεκαριά γίγαντες Ἀραπάδες οἱ ὁποῖοι εἶχαν πάρει ἀπὸ τὰ πόδια καὶ ἀπὸ τὰ χέρια τοὺς συντρόφους του τὴ Φαρίκα καὶ τοὺς δυὸ Ῥιφανοὺς καὶ τοὺς φόρτωσαν στὶς Γκαμήλες. Νὶ ἀντισταθῇ, νὰ φωνάξῃ θὰ ἦταν ἀνοησία. Σκέφτηκε ἀμέσως νὰ τὸ σκάσῃ καὶ νὰ φύγῃ. Ἴσως μ' αὐτὸ τὸν τρόπο πιὸ ἐλεύθερος νὰ μπορούσε νὰ προσφέρῃ κάποια βοήθεια στοὺς φίλους του.

Κυλῶντας πάνω στὴν ἄμμο, ἀπεμακρύνθη ὅσο μπορούσε. Εἶδε ὅμως ὅτι οἱ Μαυριτανοὶ

Στὰ προηγούμενα τεύχη 1—6 δημοσιεύονται τὰ πρῶτα 6 μέρη. Ζητήστε τα ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας. Γερανίου 45.

δὲν ἀπεμακρύνοντο ἀλλὰ σὰν νὰ γύρευαν κατὶ ἀκόμη.

— Ἀσφαλῶς ἐμένα θὰ ζητᾶνε, ἐσκέφθηκε ὁ Μπάσος.

Στὴ μέση του, εἶχε ἓνα ὑπέροχο μαχαίρι, δῶρο τῆς Φαρίκας, κ' ἓνα πιστόλι μὲ ἔξη σφαῖρες δῶρον τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Ριφανῶν.

Τάσφιξε, λοιπόν, καλὰ στὴ μέση του καὶ συνέχισε τὸ γλύστρομα ἐπάνω στὴν ἄμμο.

Ξαφνικὰ ὅμως εἶδε κατὶ νὰ ἔρχεται πρὸς τὸ μέρος του. Σταμάτισε καὶ περίμενε. Ἦταν ἓνας Μαυριτανὸς καβαλλάρης σὲ μιὰ γκαμήλα δρομάδα κ' ἔρχόταν νὰ τὸν συλλάβῃ. Τράβηξε τὸ μαχαίρι καὶ τ' ὤκρυψε

πίσω του. Ὁ Μαυριτανὸς πήδησε κάτω κι' ἤρθε ἀπὸ πάνω του ἔτσι ὅπως ἦταν ξαπλωμένος.

Αὐτὸ γύρευε ὁ Μπάσος. Μὲ μιὰ γρήγορη κίνησι τοῦ ἀνοίξε τὴν κοιλιά, τοῦ πᾶνει τὸ γιαταγάκι καὶ τὸ τουφέκι καὶ καβαλᾷ τὴ δρομάδα.

Οἱ δρομάδες εἶναι τὰ ταχύτερα ζῶα. Εἶναι τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς γκαμήλας ποὺ τρέχουν μὲ ἀφάνταστη ταχύτητα ἐπάνω στὴν ἄμμο.

Ὁ Μπάσος ἐχτύπησε τὸ ζῶο μὲ τὰ τακούνια του, κι' αὐτὸ ἄρχισε νὰ τρέχει. Ποῦ πήγαινε ; Δὲν ἤξερε. Ἦξερε μονάχα ἓνα πρᾶγμα : ὅτι ἀπεμακρίνεται προσωρινῶς ἀπὸ τὸν κίνδυνον.

Οἱ σφαῖρες, ὅμως, ἄρχισαν νὰ σφυρίζουν τριγύρω του. Οἱ Μαυριτανοὶ κατάλαβαν τί συνέβαινε καὶ ἄρχισαν νὰ πυροβολοῦν. Εὐτυχῶς δὲν τὸν πέτυχε καμμία καὶ τὸ ζῶον ἦταν πειθήνιο στὰ χέρια του.

Εἶχε ξημερώσει ὅταν σταμάτησε. Ἀνασηκώθηκε ἔρριξε μιὰ ματιὰ τριγύρω του καὶ πρᾶγματι στὸ βάθος διέκρινε καὶ τὰ μιὰ μεγάλη μάντρα ἢ ὅποια εἶχε ἓνα σπῖτι στὴ μέση.

Ἦσαν ἄραγε φίλοι ἢ ἐχθροί ;

Τὸ ἐνστικτὸ τὸν ὡδηγοῦσε πρὸς τὰ ἐκεῖ καὶ συνέχισε τὸ

δρόμον του. Ὅταν συλλογιζόταν ὅτι οἱ δύο του φίλοι ὁ Μηχανεὺς καὶ ὁ Λιμαδόρος κινδύνευαν δὲν ἐλογάριαζε πιά τίποτα.

Θὰ εἶχε φθάσει σὲ ἀπόστασι διακοσίων μέτρων ἀπὸ τὸ περιτεῖχημα ὅταν ἔνωσε τὸ σφύριγμα μιᾶς σφαῖρας ποὺ περνοῦσε δίπλα ἀπὸ τ' αὐτὶ του καὶ σταμάτησε.

Τί συνέβαινε ; Προσπάθησε νὰ διακρίνῃ καὶ ἡ χαρὰ του ἦ'αν μεγάλη ὅταν εἶδε ὅτι ἐπάνω στὸ σπῖτι ποὺ βρισκόταν στὴ μέση τοῦ περιτειχύματος κυμάτιζε μιὰ σημαία. Ἀσφαλῶς θὰ ἦταν κανένα ἀπὸ τὰ φυλάκια τῆς Ἐρήμου ἀπὸ αὐτὰ ποὺ ἔχουν οἱ Γάλλοι γιὰ τὴ φύλαξι τῶν δρόμων τῆς Ἐρήμου.

Ἐβγαλε τότε ἓνα μαντίλι καὶ ἄρχισε νὰ τὸ ἀνεμίξῃ καὶ νὰ προχωρῇ σιγὰ-σιγὰ πρὸς τὸ φρούριον. Τώρα διέκρινε καλλίτερα. Τέσσερις στρατιωτικοὶ εἶχαν βγῆ καὶ προχωροῦσαν.

Κατέβηκε κι' αὐτὸς ἀπὸ τὴ δρομάδα τὴν ἔπιασε ἀπὸ τὸ χαλινάρι καὶ πήγαινε πρὸς συνάντησί των.

Ἦσαν, πρᾶγματι, Γάλλοι στρατιῶτες τοῦ Σώματος τῆς Λεγεῶνος τῶν Ξένων. Στὴ Λεγεῶνα αὐτὴ κατατάσσονται ὁ-

λοι οἱ ἀπελπισμένοι τῆς ζωῆς, οἱ ὅποιοι ἀπὸ διάφορα μέρη τοῦ κόσμου, διαφόρων ἐθνικοτήτων ἐγκαταλείπουν τὴν κοσμικὴ ζωὴ, ἐγκαταλείπουν τὸ πραγματικὸ τους ὄνομα καὶ ἔρχονται στὴ Λεγεῶνα τῶν Ξένων νὰ ὑπηρετήσουν ὡς στρατιῶτες. Τὸ Ἀλγέρι, τὸ Μαρόκο, τὸ Τούνεζι, φυλάγονται ἰδίως ἀπὸ στρατιῶτες τῆς Λεγεῶνος τῶν Ξένων. Ἴταλοί, Ἀγγλοι, Γάλλοι, Ἰσπανοί, Γερμανοί, Ἕλληνες, Ρῶσσοι καὶ ἄλλοι, ὑπηρετοῦν κάτω ἀπὸ ἓνα ξένο ὄνομα ἀλλὰ ὅλοι μαζὺ ὑπὸ τὴν Γαλλικὴν σημαίαν πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν Ἀφρικανικῶν κτήσεων τῆς Γαλλίας.

Ἡ χαρὰ τοῦ Μπάσου ἦταν μεγάλη. Οἱ στρατιῶται ποὺ τὸν ὑπεδέχθησαν κατάλαβαν ἀμέσως ὅτι κατὶ τὸ σοβαρὸ συνέβαινε. Δὲν ἤξερε ὅμως οὔτε Γαλλικὰ οὔτε Ἀραβικὰ γιὰ νὰ συνεννοηθῇ μαζί τους. Ἦξερε τὴ λέξι «Γκρεκ» καὶ τότε, ὦ, τοῦ θαύματος, κάποιος ἀπὸ τοὺς στρατιῶτες ἄρχισε νὰ τοῦ μιλᾷ Ἑλληνικά.

—Ρωμιὸς εἶσαι ;

—Ρωμιὸς λέει, καὶ γνάγκαρος μάλιστα Πλακιώτης.

Σφίξαν τὰ χέρια. Ἐνα

κομμάτι Ἑλληνικῆς ψυχῆς συναντᾷτο μέσα στ' ἀφιλόξενα αὐτὰ ἐδάφη τῆς Σαχάρας.

Τὸν πῆραν μέσα. Τοῦ ἔδωσαν νὰ πιῇ ἓνα τσάι ζεστό, καὶ ὁ Μπάσος ἄρχισε νὰ διηγῆται τὴν περιπέτειά τους μὲ τοὺς Μαυριτανούς.

Γιὰ τὰ προηγούμενα δὲν εἶπε λέξι.

—Καὶ πῶς βρεθήκατε στὴ Σαχάρα ;

—Μεγάλῃ ἱστορίᾳ ἀδελφέ μου, εἶπε ὁ Μπάσος. Αὐτὸ ποὺ ἐπῆγει τώρα εἶναι νὰ σώσωμε τὸ Μηχανέα καὶ τὸ Λιμαδόρο.

Ὁ Ἕλλην ἔσπευσε τότε νὰ συναντήσῃ τὸ λοχαγὸ του, ποὺ ἦταν Διοικητὴς τοῦ Φρουρίου καὶ ἀμέσως ἐδόθη διαταγὴ νὰ συγκεντρωθῇ τὸ σῶμα τῶνδρομάδων μὲ πενήντα ἄνδρες.

Ὁ Μπάσος εἶπε περίπου τὴν κατεύθυνσιν καὶ τὸ σῶμα ξεκίνησε ὀλοταχῶς μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς δύο Ἕλληνας.

Ἡ ζέστη ἦταν ἀφόρητη οἱδρομάδες ὅμως ἀντέχουν στὸλιοπύρι καὶ στὴν κούρασι.

Προπάντων ἀντέχουν στὴ δίψα.

Κατὰ τὸ μεσημέρι ὁ Μπάσος διέκρινε στὸ βάθος κατὶ

μαῦρα σημεῖα. Σιαμάτησε τότε ἀπότομα τὴν δρομάδα του, καὶ ἔδειξε μὲ τὸ δάχτυλο στὸ βάθος.

Χρειαζόταν τώρα ἓνα σχέδιο στρατηγικὸ γιὰ νὰ μὴ τοὺς ξεφύγουν οἱ Μαυριτανοί.

Καὶ πράγματι, ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ σώματος ἓνας νεαρὸς ἀνθυπασιότης, ἔδωσε διατάγας νὰ χωρισθοῦν σὲ τρία καὶ νὰ κυκλώσουν τὴν κατασκήνωσι. Τοὺς διέταξε νὰ μὴ πυροβολήσουν ἂν δὲν τοὺς ἔδιδε αὐτὸς τὸ σύνθημα.

Ὅλη ἡ μαουῦβρα αὐτὴ διήρκεσε δύο ὥρες. Ξαφνικὰ ἀκούστηκε τὸ σύνθημα τοῦ ἀξιωματικοῦ — τρεῖς πυροβολισμοὶ σὲ ἴσα χρονικὰ διαστήματα — καὶ τὸ σῶμα τῶν στατιωτῶν ἐπέπεσε ἀπ' ὅλα τὰ μέρη ἐναντίον τῆς κατασκηνώσεως.

Ἡ ἐκπληξὶς τῶν Μαυριτανῶν ἦταν μεγάλη. Δὲν περιμεναν ποτὲ μιὰ τέτοια ἀστραπιαία ἐνέργεια.

Δὲν πρόλαβαν νὰ ἀνταλλάξουν οὔτε μερικοὺς πυροβολισμούς. Τὰ βόλια τῶν στρατιωτῶν ἐκάρφωσαν ἐπὶ τόπου δέκα Μαυριτανούς.

Οἱ στρατιῶται ἄρχισαν νὰ δένουν, τοὺς ὑπόλοιπους ἀλλὰ ἵχνος Μηχανέα καὶ Λιμαδό-

ρου δὲν εὗρίσκετο πουνθενά.

Ξαφνικὰ ὅμως ἀκούστηκε μιὰ κραυγὴ, μέσα ἀπὸ τὴ σκηνὴ τῶν γυναικῶν. Ἦταν ἡ Φαρίκα ποὺ ἐφώναζε. Ὁ Μπάσος ἔτρεξε κοντά της, καὶ τὴ ρωτοῦσε μὲ νοήματα, τί ἀπέγιναν οἱ δύο τοῦ φίλοι.

Τότε ἐκείνη τὸν πῆρε ἀπὸ τὸ χερί καὶ τὸν ὠδήγησε στὸ πίσω μέρος τῆς κατασκηνώσεως.

— Ρὲ Μπάσο, δὲν μὲ βλέπεις βρέ ;

Ὁ Μπάσος κύτταξε γύρω του ἀλλὰ παρ' ὅλο ποὺ ἀκουσε τὴ φωνὴ τοῦ Μηχανέα δὲν κατώρθωνε νὰ τὸν βρῇ πουνθενά.

— Ρὲ Μηχανέα τὸ φάντασμα πάλι μᾶς παριστάνης ;

— Ποιὸ φάντασμα, κακομοίρη, ρίξε μιὰ ματιὰ στὸ χῶμα, μᾶς θάψανε ζωντανούς τὰ σκυλιά.

Τότε ὁ Μπάσος διέκρινε ἓνα κεφάλι ποὺ κουνιόταν λίγο πάνω ἀπὸ τὴν ἄμμο.

Ὁ Μπάσος βοηθούμενος τότε ἀπὸ τὸν Ἑλληνα στρατιώτη τῆς Λεγεῶνος ἔσπευσαν νὰ ξεθάψουν τὸ Μηχανέα καὶ τὸ Λιμαδόρο. Ὁ Λιμαδόρος, ὁ δυστυχὴς εἶχε λιποθυμίσει καὶ δὲν καταλά-

βαινε τίποτα ἀπ' ὅτι γινόνταν
τριγύρω του.

Ἡ μεγαλυτέρα ὁμως ἔκ-
πληξις ὅλων ἦσαν τὰ χρυσᾶ
νομίσματα, ὅλα ἐκεῖνα τὰ εἰ-
κοσόφραγκα πού βρισκόντου-
σαν σκορπισμένα πάνω ἀπὸ
τὴν ἄμμο.

Ὁ Μπάσος τὰ μάζεψε πά-
λι στὰ σακκούλια, τὰ φόρτω-
σε στὶς γκαμήλες καὶ ὅλοι μα-
ζὶ μὲ τὸ Λιμαδόρο ἀναίσθη-
το κατευθύνθησαν πρὸς τὸ
φρούριο.

Τὸ φρούριο αὐτὸ τῆς ἐρή-
μου ἀπετελεῖτο ἀπὸ μερικὰ
κτίρια καὶ ἐξωτερικῶς περι-
εβάλετο ἀπὸ ἓνα ὑψηλὸ τεί-
χος τριῶν μέτρων. Σὲ ἀπό-
στασι δέκα μέτρων ἀπὸ τοῦ
ἐνὸς σημείου εἰς τὸ ἄλλο εὐ-
ρίσκετο καὶ ἀπὸ μιὰ σκαπιά
μὲ ἓνα φρουρὸ.

Τὸ φρούριο αὐτὸ ὀνομάζε-
το «Φὸρ Καμποῦλ» καὶ ἦταν
ὀνομαστὸ γιὰ τὶς ἐπιθέσεις
πού εἶχε δεχθῇ ἀπὸ ἄτακτα
σώματα τῶν Ἀράβων τῆς ἐ-
ρήμου καὶ γι' αὐτὸ ἔστελναν
πάντοτε τὰ πιὸ διαλεχτὰ στοι-
χεῖα εἰς ἄνδρας.

Εἶχε σουρουπώσει ὅταν κα-
τέφθασε ἡ συνοδεία τῶν αἰχ-
μαλώτων καὶ τῆς παρέας τῶν
τριῶν τολμηρῶν Ἑλλήνων.

Οἱ ἐπὶ κεφαλῇς στρατιῶται

ἐσάλπιζαν ἓνα θούριον ἐπει-
δὴ ἐπέστρεφον νικηταί, οἱ δὲ
φρουροὶ τοὺς ὑπεδέχθησαν μὲ
ὅλας τὰς τιμὰς.

Ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ Φρου-
ρίου διέταξε καὶ ἔθεσαν εἰς
τὴν διάθεσιν τῶν τριῶν Ἑλ-
λήνων ἓνα εὐρύχωρο δωμά-
τιο μὲ τρία κρεβάτια.

Ὁ ἱατρὸς τοῦ φρουρίου
διετάχθη νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ
Λιμαδόρου ὁ ὁποῖος εὐρίσκε-
το ἀκόμη ἐν ἀφασίᾳ.

Ὁ Μηχανέας καὶ ὁ Μπά-
σος μὲ δάκρυα στὰ μάτια πα-
ρακολουθοῦσαν τὶς ὑπηρεσί-
ες τοῦ γιατροῦ καὶ ὅταν εἴ-
δαν νὰ ἀνοιγοκλείνουν τὰ μά-
τια τοῦ συντρόφου των, ἓνα
χαμόγελο ζωγραφίστηκε στὰ
χεῖλη τους.

Οἱ πρῶτες λέξεις πού πρό-
φερε ὁ Λιμαδόρος σὰν ἀνοιξε
τὰ μάτια του καὶ ἀντίκρουσε
τοὺς συντρόφους του ἦσαν :

—Τὰ λεφτά ;

—Τάχουμε βρῆ Λιμαδόρε,
ἀνεφώνησαν μὲ χαρὰ οἱ δύο
φίλοι.

Ὁ Λιμαδόρος ξανάκλεισε
τὰ μάτια του καὶ ἔπεσε σὲ βα-
θύτατο ὕπνο.

—Ἐσώθη, ἀκούστηκε ἡ
φωνὴ τοῦ γιατροῦ. Ἀφήστε
τον τώρα νὰ κοιμηθῇ καὶ αὐ-

ριο τὸ πρῶτ' τὸν ξαναβλέπετε
γιὰ νὰ μὴ τὸν κουράσετε.

Ὁ Μηχανέας καὶ ὁ Μπά-
σος ἐβγήκαν τότε ἀπὸ τὴν
αἵθουσα τοῦ ἱατροῦ καὶ πῆ-
γαν νὰ μαζέψουν τὰ πράγμα-
τά τους.

Ἀφοῦ ἐξησφάλισαν τίς
σακκοῦλες μὲ τὰ εἰκοσόφραγ-
κα μέσα σ' ἓνα μεγάλο σακκί
ἐπῆγαν στὴν κεντρικὴ αἵθου-
σα τοῦ συσσιτίου γιὰ νὰ φᾶνε.

Ὡς ἦτο ἐπόμενο ἐβαλαν τὸ
ρωμιόστ' ἡ μέση ὁ ὅποιος μά-
λιστα εἶχε φροντίση νὰ τοὺς
δοθῇ ἐξαιρετικὴ τροφή.

— Πλάκα, Πλάκα, ποῦ εἴ-
σαι μὲ τὸ κοκορέτσι καὶ τὴ
ρετσίνα σου. πρόφερε ὁ Ρω-
μιὸς τῆς Λεγεῶνος τῶν Ξέ-
νων.

Ὁ Μηχανέας τοῦ ἔρριξε
μιὰ πονηρὴ ματιά, καὶ πρό-
φερε :

— Φίλε ... σοῦ ἔχω μιὰ ἔκ-
πληξι. Κοκορέτσι δὲν ὑπάρχει,

ἀλλὰ ἄς ποῦμε ὅτι αὐτὸ τὸ
φῆτὸ δὲν εἶναι τοῦ φούρνου,
ἀλλὰ τῆς σούβλας. Σύμφωνοι ;
— Ὁραία !

— Λοιπόν, ἓνα, δύο, τρία
καὶ ὥς πού νὰ πάρης χαμπά-
ρι, δῶσε τὸ ποτῆρι σου καὶ ἡ
ρετσίνα εἶναι δική σου.

— Βρὲ παιδιά ! Ἔχετε ρε-
τσίνα ;

— Ἀμ' δὰ τί νομίζης :

Ἦσαν μερικὰ μπουκάλια
κρασί Καμπᾶ τὰ ὁποῖα τοὺς
εἶχε δώσει ὁ Ἀρχηγὸς τῶν
Ριφανῶν μαζί μὲ τὰ ἄλλα
τρόφιμα.

— Καὶ μόνο ; τώρα θὰ δῆς
κι' ἄλλα ... Μόνο, πᾶμε λίγο
παραέξω. Πᾶρε τὸ μεζέ σου,
καὶ τὸ ποτῆρι σου, καὶ πᾶμε
κάτω ἀπὸ κείνη τὴν κουρμα-
διά. Ἄς ποῦμε πὼς εἶναι
μουριά, πλάτανος, πεῦκο, ὅτι
θέλεις. Καὶ ἄς συνέχισουμε
τὸ γλέντι.

(ἀκολουθεῖ)

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ν' ἀποστέλλωνται προσωπικῶς ἢ ταχυδρομικῶς
εἰς τὰ Γραφεῖα μας :

"ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ,"

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

Γερανίου 45 - ΑΘΗΝΑΙ

Ἡ φυλὴ τῶν Οὐνυόρων, εἰ-
ναν ἐγκατεστημένη σὲ μιὰ
Ζοῦγκλα στὰ δυτικά τῆς Ἀγ-
γλικῆς ἀποικίας, ποῦ ἐκτείνε-
ται μεταξύ τῆς Ἀνω Αἰγύ-
πτου καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεα-
νοῦ. Οἱ ἄνδρες
τῆς φυλῆς αὐ-
τῆς, ποῦ ἔχουν
δλοὶ σγουρὰ
μαλλιά καὶ ἐ-
λαφρὰ μελα-
ψό, σχεδὸν σο-
κολατὶ χρῶμα
προσώπου, θε-

ωροῦν ὥς τὸ «ἄκρον ἄωτον»
τῆς ὠραιότητος, τὸ νὰ βγά-
ζουν τὰ σκυλόδοντα τῆς κάτω
σιαγόνης των κοί νὰ γεμίζουν
τὸ κορμὶ τους μὲ διάφορα ἄ-
νεξιτήλα σχέδια «τατουάζ».

Ἐκεῖνο ὅμως ποῦ χαρακτη-
ρίζει πρὸ πολλοῦ τὴ φυλὴ αὐτή,
εἶναι δυὸ βαθιεῖς οὐλές, ποῦ
κάνουν στὸ μέτωπο, χαράζον-
τάς το βαθιὰ, μὲ κοφτερὸ μα-
χαίρι. Τὸ ἀνάστημα τῶν Οὐ-
νιόρων εἶναι κανονικὸ 1,70—
1,75 μ., τὰ δὲ μάτια τους με-
γάλα, ἀλλὰ πολὺ ἄσχημα, καὶ
καθὼς ἐξέχουν ἀπὸ τὶς κόγχες,
τοὺς δίνουν μιὰ ἄγρια ἔκφρα-
σι. Τὸ μετωπὸ τους εἶναι στε-
νὸ καὶ κυρτὸ, τὰ μῆλα τοῦ
προσώπου προτεταμένα καὶ
τὸ στόμα μεγάλο πολὺ.

Πῶς ντύνονται καὶ πῶς δια- τῶνται.

Οἱ Οὐνυόροι ζοῦν σὲ καλύ-
βες ποῦ ἔχουν σχῆμα κυψέλης.
Ἡ στέγη τῶν καλυβῶν αὐτῶν
στηρίζεται σ' ἓνα κεντρικὸ στύ-
λο καὶ εἶναι πλεγμένη μὲ κα-
λάμια, ὅπως ὅλη ἡ καλύβα.

Ἐθνικὸ τους ὅπλο εἶναι μιὰ
λόγχη μακρὰ σὰν κοντάρι,
δὲν χρησιμοποιοῦν δὲ τίποτε
ἄλλο ἀπ' αὐτὲς ἰόσο γιὰ τὸ
κυνήγι ὅσο καὶ γιὰ τὸν πόλε-
μο μὲ τὶς ἐχθρικές φυλές.

Τὰ φορέμα-
τά τους, ποῦ
προορίζονται
μόνον γιὰ νὰ
καλύψουν τὴν
γυμνότητα τῆς
μέσης των εἶ-
ναι καμωμένα
ἀπὸ εὐλύγι-

στους φλοιοὺς δέντρων.

Κάθε Οὐνιόρος μπορεῖ νὰ
πάρῃ ὅσες γυναῖκες θέλει τί-
ποτα δὲν τὸν ἐμποδίζει νὰ πά-
ρῃ καὶ τίς πιὸ στενές του συγ-
γενεῖς. Πρὸ τινων χρόνων ὅ-
μως ἄρχισε νὰ διαδίδεται ὁ
Μωαμεθανισμὸς καὶ ἴσως αὐτὸ
νὰ ἐμποδίσῃ στὸ μέλλον τὴν
αἰμομιξίαν.

Φρικιαστικές ἀνθρωποθυσίες

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅμως ἡ
κρατοῦσα θρησκεία εἶναι ὁ
Φετιχισμὸς, καὶ ἔτσι οἱ ἀνθρω-
ποθυσίες εἶναι καὶ τὸ ἐξαιρε-
τικὰ συνηθισμένο καὶ πρὸ πάν-
των δταν πεθάνῃ ὁ βασιλιάς
τους.

Μόλις πεθάνῃ ὁ ἀρχηγὸς
τῆς φυλῆς τοποθετοῦν τὸ πτώ-
μα του σὲ μιὰ πολὺ ἀδύνατη
φωτιά καὶ σὲ ἀπόστασι ποῦ
νὰ ἀποκλείῃ τὴν ἀπανθράκω-
σί του. Ἔτσι σ' ἓνα διάστημα,
καθὼς τὸ στρέφουν σὲ κάθε
πλευρὸ, ἀποστραγγίζεται καὶ
γίνεται σὰν μούμια. Τότε τὸν
πὶ χίρνουν ἐν πομπῇ καὶ τὸν ἀ-
ποθέτουν σὲ μιὰ καλύβα.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

ΜΙΑ ΚΩΜΙΚΗ ΠΑΓΙΔΑ

ΕΝΑ κωμικό έπεισόδιο με μια μαύρη άρκούδα συνέβη στο δάσος του Μάϊνε όπου ξανας Γάλλος είχε φτιάξει την καλύβα του. Από το παράθυρο της καλύβας, κάθε βράδυ, ο Γάλλος έβριχνε τα περισσεύματα του φαγητού του αλλά το πρωί όμως δεν τάβρισκε. Μια μαύρη άρκούδα έπήγαινε κάθε νύχτα και καθάριζε τον τόπο!

Ο Ζόε, ο γάλλος, σκέφτηκε τότε να συλλάβει την άρκούδα κατά πρωτότυπο τρόπον. Πράγματι παρεφύλαξε τη νύχτα από το παράθυρο και τη στιγμή που πλησίασε η άρκούδα της έριξε μια θηλεία στο λαιμό και την έπιασε γερά. Δεν άργησε όμως ν' αντιληφθώ πως του ήταν αδύνατο να αντιστή στη δύναμη του θηρίου και

πώς σιγά-σιγά τον τραβούσε προς τα έξω από το παράθυρο. Τήν άφηκε λοιπόν να πάρη το

σχοινί και να πάη στη «δουλειά της».

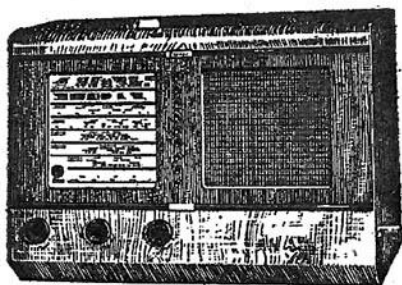
Η άρκούδα όμως είχε μεγάλη μνήμη και πολύ όρεξη, ξαναγύρισε το άλλο βράδυ.

Τότε ο Ζόε, άφου συνεννοήθηκε με κάτι ξυλοκόπους, άπειράθη άκόμη μιá φορά να τη συλλάβει. Πήρε ένα μακρύ σχοινί και περνώντας το από το παράθυρο του έδεσε την άκρη του στην άλλη πλευρά της καλύβας.

Το βράδυ σαν πιάστηκε η άρκούδα, οι ξυλοκόποι με «το τραβάτε» που φώναζε ο Ζόε, τράβηξαν μ' όλη τους τη δύναμη, όλοι μαζί, τόσο δυνατά που έμπασαν την άρκούδα από το παράθυρο.

Σάν μπήκε όμως η άρκούδα, άρχισε να τ'ά σπάη. Έτσι αναγκάστηκε να τη σκοτώση.

ΑΥΤΟ Θ' ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ

Το καλλίτερο
Άγγλικό
Ραδιόφωνο

ΚΟΣΣΟΡ

Ο ΤΑΡΖΑΝ

ΚΑΙ Η ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΡΙΟΥ

ΕΙΧΕ ΣΚΟΤΕΙΝΙΑΣΕΙ! Στὴ Ζοῦγκλα καὶ ἰδίως στὸν Ἰσημερινὸ ἡ ἡμέρα κλείνει στὶς 6 ἡ ὥρα κι' ὁ ἥλιος χάνεται ἀπότομα στὸν ὀρίζοντα. Εἶχε σκοτεινιάσει, λοιπόν, καὶ τὰ πουλιά, τὰ ζῶα, σταμάτησαν κι' αὐτὰ τὸ θόρυβο ποὺ δημιουργοῦν, γιατί μαζεῦονται στὶς φω-
λὴς τους.

Κι' ὅμως, ἐνῶ ὅλα ἔχουν ἀποσυρθεῖ καὶ δὲν κουνιέται οὔτε φύλλο στὰ δέντρα, δύο σκιές κινούνται. Δύο ἀνθρώ-
πινες σκιές ποὺ προχωροῦν σκυφτὲς κάτω ἀπὸ τὰ πυκνὰ φυλλώματα τῶν δέντρων.

Ὁ ἓνας ἦταν ὁ Ἀρένο, ὁ ἀνθρώπος φάντασμα, ὁ ἀν-
θρώπος ποὺ παριστάνει τὸν Ταρζάν καὶ καταστρέφει τὶς καλύβες καὶ σκοτώνει μαύρους, κι' ἐπειτα ἐμφανίζεται ἀπὸ μακριὰ γυμνός, γιὰ νὰ ξεγελᾷ τοὺς μαύρους ὅτι εἶναι ὁ Ταρζάν.

Κι' ὁ ἄλλος εἶναι ὁ Μπούρυ - Μπύρυ (*), ἓνας κοντὸς κοίλαρᾶς ἄγριος, ὁ ὁποῖος ἔχει γίνει φίλος τοῦ Ἀρένο, τρο-
φοδοτεῖται ἀπ' αὐτὸν μὲ «νερὸ τῆς φωτιᾶς», ὅπως ὠνομά-
ζουν οἱ μαῦροι τὸ ρακί, ἐπειδὴ καίει, καὶ ἐξυπηρετεῖ τὸν Ἀρένο στὰ πιὸ δόλια καὶ κακοῦργα σχέδιά του.

Καὶ πᾶς εἶναι τὰ σχέδια τοῦ Ἀρένο; Τὸ εἶδαμε, τὰ ξέρομε: νὰ βγάλῃ ἀπὸ τὴ μέση τὸν Ταρζάν, γιὰ νὰ γίνῃ κύριος τῆς Ζοῦγκλας καὶ νὰ ἐπωφεληθῇ ἀπὸ τοὺς θησαυ-

(*) Μ π ο ὕ ρ υ στὴ γλῶσσα τῶν μαῦρων σημαίνει στρογ-
γυλός. Ἔτσι πῆρε τὸ ὄνομα αὐτὸ ἐπειδὴ ἦταν παχύς, χοντρός
καὶ κοίλαρᾶς.

ρούς της. Τὸ μυστικὸ τὸ ξέρει πῶς νὰ κάνη φίλους τοὺς μαούρους : μὲ τὸ «νερὸ τῆς φωτιάς» !

Πῶς θὰ βγάλη ἀπὸ τῇ μέσῃ, ὅμως τὸν Ταρζάν; Αὐτὸ δὲν τὸ πέτυχε παρ' ὅλο τὸ κακοποιὸ καὶ δόλιο σχέδιο ποὺ εἶχε καταρτίσει (*). Εἶδε τὰ σχέδιά του νὰ καταρρέουν, καὶ τὸν Ταρζάν ἐνῶ εἶχε πέσει στὴ δυσμένεια τῶν ἰθαγενῶν νὰ ἐπανακτᾷ τὴ δύναμίν του.

Τί θέλετε νὰ κάνη; Ἔπρεπε νὰ δουλεύῃ νύχτα. Φοβόταν τώρα μὴ συνεντῇ ξαφνικὰ μπροστὰ του τὸν Ταρζάν. Γι' αὐτὸ ἔπαιρνε διαρκῶς μαζί του τὸν Μπούρυ-Μπούρυ.

Ποῦ πήγαιναν ὅμως ; Τί τὸ καταχθόνιο σχεδίαζαν ; Τί μηχανορραφίες σκεπτόταν πάλι τὸ μυαλὸ τοῦ κακοποιοῦ Ἀρένο ;

ΙΣΩ ΑΠΟ ΕΝΑ ΛΟΦΟ μέσα σὲ μιὰ σπηλιά εἶχε ὁ Ἀρένο τὸ καταφύγιό του. Ἐκεῖ μέσα εἶχε μεταφέρει τὸν Ταρζάν δεμένο, παίρνοντάς τον ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν Μαύρων τοῦ Βασιλιὰ Μακόκο. Ἐκεῖ τὸν ἄφησε ὑπὸ τὴν φύλαξιν ἐνὸς ἄλλου κακοποιοῦ, τοῦ Καντατάρ. Τὸν εἶχε ξεγελάσει ὁ Ταρζάν ὅτι θάβρισκε διαμάντια.

Ὁ Ἀρένο ὅμως δὲν βρῆκε διαμάντια ἐκεῖ ποὺ τὸν ἔστειλε ὁ Ταρζάν κι' εἶχε γυρίσει ἐξαγριωμένος καὶ ἀποφασισμένος νὰ σκοτώσῃ τὸν Ταρζάν. Καὶ δὲν τὸν βρῆκε τὸν Ταρζάν στὴν σπηλιά. Βρῆκε ὅμως τὸν σύντροφό του σκοτωμένο, ἀπὸ μιὰ σφαῖρα στὸ κεφάλι.

Ποιὸς ἐσκότωσε οὗτο σύντροφό του ;

Ποιὸς ἀπελευθέρωσε τὸν Ταρζάν ;

ΔΕΝ ΗΞΕΡΕ ὁ Ἀρένο, ὅτι μιὰ γυναίκα, ἡ γυναίκα τοῦ Ταρζάν τοῦχε χαλάσει ὅλα του τὰ σχέδια. Ὅτι αὐτὴ μὲ τὸ πιστόλι τῆς θρυμάτισε τὸ κεφάλι τοῦ κακοποιοῦ Κανταντάρ καὶ ἀπελευθέρωσε τὸν ἄντρα της. Τῶμαθε, ὅμως ἀργότερα ἀπὸ τὸν Μπούρυ-Μπούρυ ὁ ὁποῖος

(*) Ζητεῖσθε τὰ προηγούμενα τεύχη, Ο ΓΥΙΟΣ ΤΟΥ ΓΟΡΙΑΔΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΤΑΡΖΑΝ καὶ Ο ΤΑΡΖΑΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ ΤΩΝ ΑΓΡΙΩΝ στὰ Γραφεῖα μας Γερανίου 45.

πάλι τὸ ἄκουσε ἀπὸ τοὺς ἀγρίους τοῦ Μακόκο, στοὺς ὁποίους πάλι διηγῆθη τὰ κατωρθώματα τῆς Τζέιν, ἡ Κοκλαχάνα.

Καὶ ὁ φοβερός Ἀρένο, ὠρκίσθη νὰ ἐκδικηθῇ τὴ Τζέιν, τὴ γυναῖκα τοῦ Ταρζάν καὶ νὰ σκοτώσῃ τὸν Ταρζάν.

Ἔτσι εἶχαν τὰ πράγματα τὸ βράδυ ἐκεῖνο πού εἶδαμε τὶς δύο σκιὲς νὰ προχωροῦν μέσα στὴ ζοῦγκλα καὶ νὰ κατευθύνονται πρὸς τὴ σπηλιά, τὸ καταφύγιο τοῦ Ἀρένο.

Σ ΔΟΥΜΕ ὁμως καὶ τί ἔκανε ὁ ΤΑΡΖΑΝ, τοῦ ὁποίου ἡ χαρὰ ἦταν ἀφάνταστη πού ἐπέστρεψε ἡ γυναῖκα του. Ἡ Τζέιν τὴ βραδυὰ ἐκεῖνη τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ταρζάν ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν του, ὅπως εἶδαμε (*), συνοδεύετο ἀπὸ πέντε Ἀγγλους ἐπιστήμονας, ἀπὸ τὸ Νίκο Μπακλῶρη καὶ ἀπὸ τὴν μαύρη κοπέλλα τὴν Κακλαχάνα. Χαρούμενοι ἐπέστρεψαν στὴν καλύβα τοῦ Ταρζάν ὅπου συνάντησαν τὸν Ντούν—

μπου—μπου—Ντούν, τὸ Γυιὸ τοῦ Γορίλλα, μὲ τὸ στρατὸ τῶν διακοσίων Γορίλλων. Ἡ συνάντησι μετὰ τοῦ Ταρζάν καὶ Ντούν ἦταν ἐγκάρδια. Τὸ βράδυ ἐκεῖνο παρετέθη δεῖπνο καὶ οἱ πέντε Ἀγγλοι ἐπιστήμονες ἐξήγησαν στὸν Ταρζάν τὸ σκοπὸ τοῦ ἐρχομοῦ τους στὴ Ζοῦγκλα.

Εἶχαν ἔλθει νὰ μελετήσουν τὰ διάφορα βότανα καὶ τὴ θεραπευτικὴ ἢ δηλητηριώδη δύναμί τους. Ὁ Ταρζάν τοὺς ὑπεσχέθη ὅτι θὰ τοὺς βοηθήσῃ καὶ πράγματι ἀπὸ τὴν ἐπομένη τοὺς πῆγε στὰ διάφορα μέρη τῆς Ζοῦγκλας καὶ ὁ Ταρζάν τοὺς ἐξηγοῦσε τὸν τρόπο πού τὰ μεταχειρίζοντο οἱ ἄγριοι γιὰ κάθε τους ἁρρώστια. Τοὺς ἔδειξε καὶ τὰ δηλητηριώδη φυτὰ, ὡς ἐπίσης καὶ ἐκεῖνα πού χρησιμοποιοῦσαν οἱ ἄγριοι γιὰ νὰ κάνουν μάγια.

Μέσα σὲ δεκαπέντε ἡμέρες οἱ Ἀγγλοι ἐπιστήμονες ἔκαναν τέτοια ἐργασία πού ἂν ἦσαν μόνοι θὰ ἤθελαν ἓνα χρόνο.

Ἔτσι ἦσαν ἐτοιμοὶ καὶ ἀπεφάσισαν νὰ φύγουν. Ὁ Ταρζάν καὶ ἡ Τζέιν τοὺς συνόδευσαν στὴ Σαγκατάγκα ὅπου τοὺς περίμενε τὸ βαπόρι τους. Ἐκεῖ τοὺς ἀποχαιρέτισαν καὶ ἔφυγαν.

(*) Ζητήσατε τὸ προηγούμενο τεῦχος «Ο ΤΑΡΖΑΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ ΤΩΝ ΑΓΡΙΩΝ».

Πρὶν φύγουν ἐδώρισαν στὸν Ταρζάν ὅλα τὰ ὅπλα καὶ τὰ πυρομαχικὰ πού εἶχαν φέρει μαζί τους.

Ἔτσι ὁ Ταρζάν γιὰ πρώτη φορά κατ' ἀπαίτησι τῆς Τζέιν φόρεσε μιὰ φυσίγγιοθήκη γεμάτη σφαῖρες καὶ ἓνα πιστόλι στὴ μέση του.

— Ἡ Ζούγκλα, τοῦ εἶπε ἡ Τζέιν ἔχει χαλάσει. Ἐχει γεμίσει ἀπὸ κακοποιούς καὶ τὰ πρωτόγονα ὅπλα πού μεταχειρίζεσαι, τὰ βέλη, δὲν εἶναι ἀρκετά.

Ὁ Ταρζάν ἐπέιοθη κι' ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη δὲν ἀπεχωρίζετο τὸ πιστόλι του.

ΕΧΘΡΟΣ ΟΜΩΣ παραμένει. Περὶ-
μενε τὴν κατάλληλη στιγμή τὸν Ταρ-
ζάν. Τὸ σκεδιδιό του νὰ ἐπαναστατήσῃ
τοὺς ἀγρίους ἐναντίον τοῦ Ταρζάν ἀπε-
καλύφθη καὶ ἀπέτυχε κι' ἔτσι τώρα
γύρευε ἄλλους τρόπους. Θὰ μεταχει-
ριζόταν τὸν Μπούρυ—Μπούρυ ὁ ὁποῖ-
ος κατήγετο ἀπὸ τὸ Λουκούγκου, ἓνα
ἀπομακρυσμένο χωριὸ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ
Κόγκο, καὶ τοῦ ὁποίου οἱ κάτοικοι ἦσαν
πολὺ ἀγριοὶ καὶ ἀνθρωποφάγοι. Αὐτοὶ
δὲν εἶχαν ἀκόμη μάθει τὴν ἀλήθεια γιὰ
τὸν Ταρζάν καὶ κρατοῦσαν ἓνα μῖσος

κρυφὸ ἐναντίον του. Ἦσαν ὅμως ὅλοι μπεκρῆδες καὶ ὁ Ἄρ-
ρένο τοὺς προμήθευε διαρκῶς οἰνόπνευμα γιὰ νὰ τοὺς ἔχη
φίλους.

Μιὰ μέρα, μάλιστα, γιὰ νὰ τοὺς κεντήσῃ τὸ πάθος, ἀ-
φοῦ τοὺς πότισε μὲ πολὺ οἰνόπνευμα, ἄρχισε νὰ τοὺς διη-
γεῖται ὅτι ἡ Τζέιν, ἡ γυναῖκα τοῦ Ταρζάν, τώρα πού γύρι-
σε ἀπὸ τὴ χώρα τῶν λευκῶν, ἔφερε μαζί της καταστρεπτι-
κοὺς κεραυνοὺς γιὰ νὰ καταστρέψῃ καὶ σκοτώσῃ ὅλες τὶς
γυναῖκες τους. Ἔτσι οἱ μαῦροι δὲν θάκαναν πιά παιδιὰ καὶ
σιγὰ, σιγὰ θὰ ἐξολοθρευόντο οἱ μαῦροι καὶ θάμενε αὐτὴ
Βασίλισσα τῆς Ζούγκλας.

Κάτι τέτοια οἱ μαῦροι τὰ πιστεύουν γιὰτὶ εἶναι ἀφελεῖς,
κι' ἄρχισε νὰ δημιουργεῖται μεταξὺ τῶν γυναικῶν μιὰ τέ-
τοια ἐχθρα ἐναντίον τῆς Τζέιν πού δὲν ἠσύχαζαν οὔτε στι-
γμὴ, ἀλλὰ διαρκῶς ὀμιλοῦσαν στοὺς ἀνδρες τους νὰ πιά-
σουν αὐτὴ τὴ λευκὴ καὶ νὰ τὴν κάνουν κομματάκια νάπο-
λαύσουν τὸ εὖγεστο λευκὸ κρέας της.

Οἱ μαῦροι ἦσαν διστακτικοὶ γιὰτὶ φοβόντουσαν τὸν Ταρ-
ζάν καὶ τὰ θηρία του. Μιὰ μέρα ὅμως, ὁ Ἄρρένο, βλέποντας
τὸ δισταγμὸ τοὺς σκέφτηκε νὰ δώσῃ τὴν ἀφορμὴ.

"Ετσι παραφύλαξε και βλέποντας τις δύο γυναίκες του Μπούρου - Μπούρου που βγήκαν να μαζέψουν μπανάνες για το γεύμα του άνδρός τους, τις πλησίασε, τις ξεγέλασε ότι θα τις πήγαινε στη σπηλιά του να τους δώσει ρακί κ' έκεϊ τις κέρασε και τις μέθυσε. "Αφησε να νυχτώσει καλά, της φόρτωσε σ' ένα αλόγο του και τις πήγε κοντά στην κιλύβα του Ταρζάν. "Εβγαλε τότε το μαχαίρι του, τις σκότωσε και τις δύο και τις πέταξε σε μία ρεματιά.

Ο Άρένο άμέσως γύρισε στο χωριό με τ' αλόγο του και έσπευσε να κρυφτεί στην καλύβα του.

Ο Μπούρου - Μπούρου που πεινούσε άρχισε να διαμαρτύρεται και ν' ανυποχρή που οι δύο του γυναίκες δεν τούφεραν ακόμα να φάη. "Ετσι πήγε στην καλύβα του Άρένο να περάσει την ώρα του και να φάη από το δικό του τσάι.

—Περίεργο μοι φαίνεται, πώς άρρησαν οι γυναίκες μου.

—Θάρρουν, του έλεγε ο πονηρός Άρένο. "Ισως να συνάντησαν κανένα από τα θηρία του Ταρζάν, να φοβήθηκαν και να κρύφτηκαν.

—Καταραμένος να είναι αυτός ο Ταρζάν και τα θηρία του, είπε ο Μπούρου - Μπούρου.

—Μη τόν βρίζεις γιατί είναι πιο δυνατός από όλους σας.

—Το βέλος μου δεν λογαριάζει δυνατούς και αδύνατους.

Η νύχτα όμως περνούσε, ξημέρωσε και οι δύο γυναίκες δεν είχαν εμφανισθή.

Τότε ο Άρένο σκοπίμως έπρότεινε να τον συνοδεύσουν καμμία δεκαριά άντρες και γυναίκες να πάνε προς αναζήτησιν των δύο γυναικών. Ο Άρένο τους μοίρασε

ανά δύο και άρχισαν από πολύ πρωί το ψάξιμο. Ο Άρένο άρχισε από πολύ μακριά για να φθάσουν σιγά, σιγά στο μέρος όπου είχε σκοτώσει και πετάξει τις δύο γυναίκες.

Όλο το πρωί έψαχναν. "Ετσι κατά το μεσημέρι είχαν φθάσει σε απόστασι πεντοκοσίων μέτρων από την καλύβα του Ταρζάν όταν μία από τις γυναίκες που τους συνόδευαν έβαλε μία κραυγή. Όλοι έτρεξαν κοντά της. Και τότε αντίκρυσαν ένα φρικτό θέαμα. Τις δύο γυναίκες κατακρεουργημένες.

Ο Ταρζάν αποχαιρέτησε τον καπετάνιο του πλοίου, που μετέφερε τη γυναίκα του και του χάρισε διάφορα δώρα από τη Ζούγκλα.

— Ποιός νά τις σκότωσε ;
— Ποιός άλλος άπ' ατή τη Λευκή, τη γυναίκα του Ταρζάν, φώναξε μιά άπό τις γυναίκες.

Ούτε βαλτή νά την είχε ό 'Αρένο, δέν θα έξυπηρετούσε τόσο τούς σκοπούς του. Καί οι μαύροι μέ τό μίσος στά στήθη φορτώθηκαν τά δύο πτώματα νά τζ πάνε στο Λουκούγκου, τό χωριό τους νά τά δείξουν στούς χωριανούς τους.

Τό τί έγινε τότε εκεί δέν περιγράφεται. Μσζεύτηκε δλο τό χωριό καί ό Μπούρυ - Μπούρυ πηδώντας καί χορεύοντας τό χορό του θανάτου, βαστώντας καί κουνώντας έπιδεικτικά τό σουβλερό κοντάρι του, ώρκιζόταν πάνω άπό τά δύο πτώματα των δύο γυναικών του, ότι θα έκδικόταν τό θανάτό τους καί θα σκότωνε μέ τό σκληρότερο τρόπο μέ τά ίδια του τά χέρια ατήν τη λευκή, την γυναίκα του Ταρζάν.

Οί γυναίκες του χωριού τόν παρώτρυναν, τόν εξαγρίωναν περισσότερο μέ τις φωνές τους, καί τέλος άπεφάσισαν νά μη θάψουν τις δύο γυναίκες μέχρι της τελικής έκδίκησης.

Ό 'Αρένο άπό μιά γωνιά πού τούς έβλεπε χαμογελούσε για τό θρίαμβό του.

Έτσι την επομένη ό Μπούρυ - Μπούρυ έφυγε μέ τόν 'Αρένο νά έπιτελέση τά σχέδιά του.

ΗΝ ΗΜΕΡΑ όμως του έγκλήματος ό Ταρζάν μέ τη γυναίκα του δέν βρισκότουσαν στην περιφέρεια εκείνη. Σ' αυτό είχε πέσει έξω ό 'Αρένο. Μά τι τόν ένδιέφερε ; Ούτε ένδιαφέρθηκε νά μάθη. Έκείνο πού τόν ένδιέφερε ήταν ότι τά δύο πτώματα τά βρήκαν οι μαύροι στη γειτονιά του Ταρζάν καί ότι ό Μπούρυ - Μπούρυ ώρκίσθη έκδίκησης. Καί γι' αυτό τόν πήρε μαζί του νά ύποβάλη

τό μίσος του καί νά του δίνη οδηγίες.

Ό Ταρζάν όμως όπως είπαμε βρισκότον μακριά.

Μετά την άναχώρησι των 'Αγγλων έπιστημόνων άπό τη Σαγκατάγκα, ό Ταρζάν καί ή γυναίκα του άφου άποχαίρήτησαν τό Νίκο Μπακλώρη έπέστρεψαν στο βασίλειό τους.

Η Τζέϊν έπληροφόρησε τότε τόν Ταρζάν για τούς πρόδους του γιουί τους καί ότι τόν είχε βάλει έξώκλειστο σέ μιά Σχολή νά μάθη γράμματα καί νά σπουδάση.

‘Ο Ταρζάν χαιρόταν με τὰ νέα πού τοῦ διηγόταν ἡ Τζέιν γιὰ τὴν διαμονή της στὴν Ἀγγλία καὶ τὸ ταξίδι της. Ἐκεῖνος τῆς διηγῆθηκε τὶς περιπέτειες πού εἶχε κατὰ τὸ διάστημα πού ἔλειπε ἐκείνη.

—Νομίζω, τοῦ εἶπε, πὼς θὰ ἔπρεπε ἔπειτα ἀπὸ τὴν παρεξήγησι πού εἶχες μὲ τοὺς μαύρους τῶν διαφόρων χωρίων, πὼς θὰ ἔπρεπε νὰ κάνουμε ἓνα ταξιδάκι καὶ νὰ ἐπισκεφθοῦμε τὰ διάφορα χωριά καὶ νὰ ἀνταλλάξουμε μαζύ τους λόγια φιλίας καὶ ἀγάπης.

—Ἐχεις δίκηο, τῆς εἶπε ὁ Ταρζάν. Ἐγὼ δὲν εἶμαι κακός, οὔτε θέλησα ποτὲ μου νὰ τοὺς κάνω κακό.

—Πρέπει, λοιπόν, νὰ τοὺς τὸ ποῦμε.

Κ’ ἔτσι ἀποφάσισαν νὰ μὴ γυρίσουν στὴν καλύβα τους στὴ Ζοῦγκλα ἀλλὰ νάνεβουν πρὸς τὸν ποταμὸ Ὀνγκουέ, ὅπου μὲ μιὰ πηρόγκα (*), ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ χωριὸ Ὀρόνγκο, θὰ ἐπεσκέπτοντο τοὺς μαύρους τοῦ Ὀμπόμπι τοῦ Ἀσσούκα καὶ ὄλων τῶν ἄλλων χωριῶν. Ἐπειτα θὰ πῆγαιναν νὰ βροῦν καὶ τὸ νέο φίλο τους τὸν Ντοῦν—μπου—μπου—ντοῦν στὴν Πολιτεία τῶν Γοριλλῶν νὰ δοῦν πὼς ζῇ, καὶ πὼς εἶχε διαμορφωθῇ αὐτὴ ἡ Κοινωνία τῶν Γοριλλῶν.

Οἱ ἄγριοι τῶν διαφόρων χωριῶν ὅταν ἔβλεπαν τὴν πηρόγκα νάράζει πλάι στὸ χωριὸ τους ἔτρεχαν νὰ ὑποδεχτοῦν μὲ ἐνθουσιασμό αὐτόν καὶ τὴν γυναῖκα του.

Τοὺς ἔκαναν γεύματα, ὀργάνωναν γιορτὲς γι’ αὐτούς, καὶ ὁ Ταρζάν τοὺς μιλοῦσε καὶ τοὺς διαβεβαίωνε ὅτι ἡ Ζοῦγκλα ἔπρεπε νὰ μείνῃ σ’ αὐτούς καὶ ὅτι κάθε τυχοδιώκτης πού ἐρχόταν γιὰ κακό τους καὶ γιὰ τοὺς θεσαυροὺς τους.

Κι’ ὁ Ταρζάν τοὺς ἔδειχνε τὸ πιστόλι του καὶ κείνοι τὸν παρακαλοῦσαν τότε νὰ τοὺς δείξῃ πὼς ἔβγαίνει ὁ θάνατος ἀπὸ κείνο τὸ σιδερένιο πραγματάκι. Καὶ πυροβολοῦσε. Καὶ κείνοι ἀλλάλαζαν κραύγαζαν καὶ χόρευαν.

Ἐμειναν μάλιστα σύμφωνοι μὲ τὸν Ταρζάν, νὰ μὴ σκοτώνουν κανένα λευκὸ πού θάμπαινε στὴ Ζοῦγκλα ἀλλὰ νὰ τὸν πιάνουν καὶ νὰ τὸν φέρουν στὸν Ταρζάν.

(*) Ἡ πηρόγκα εἶναι ἓνα μονό-ξυλο. Μιὰ βάρκα πού φτιάχνουν οἱ μαῦροι μονοκόμματη σαλιστιά ἀπὸ ἓνα κομμὸ δέντρου.

‘Ο Ταρζάν καὶ ἡ Τζέιν ἐπέστρεψαν τώρα στὸ Βασίλειό τους εὐτυχισμένοι.

Ἔτσι τὴν ἔδεσαν
αφίχτὰ ἐπάνω σ' ἓ-
να πάσσαλο καὶ ξε-
σήκωσαν τὸ χωριὸ

νὰ παραστῇ στὴν τελετὴ τοῦ θανάτου της.

Αὐτὸς θὰ τὸν ἀνακρίνη, κι' ἂν μὲν ἔρχεται γιὰ ἐπιστη-
μονικὸ σκοπὸ θὰ τὸν ὑποβοηθοῦσαν. Ἄν καταλάβαιναν
ὅμως πὼς ἐρχόταν νὰ σκοτώσῃ θηρία ἢ νὰ κλέψῃ τοὺς θη-
σαυροὺς τῆς Ζούγκλας, θὰ τὸν ἐπιαναν θὰ τὸν ὠδηγοῦσαν
στὴ Σαγκατάγκα καὶ κεῖ θὰ τὸν παρέδιδ' ἡν δεμένο στὸ Μπα-
κλώρη, ὁ ὁποῖος θὰ τὸν μπαρκάριξε σ' ἓνα ἀπὸ τὰ καϊκία
του καὶ θὰ τὸν ἀποβίβαζε σὲ ἄλλο μέρος.

ΤΣΙ ΓΥΡΙΣΑΝ δεκαοκτῶ χωρὶά
ταξιδεύοντας μὲ τὴν πυρόγκα ὡς
ποῦ μιὰ μέρα ἔφθασαν στὴν Πολι-
τεία τῶν Γοριλλῶν.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ σᾶς ποῦμε
ὅτι ἡ Τοίτα δὲν ἐγκατέλειψε οὔτε
στιγμὴ τὸν Ταρζάν.

Γι' αὐτὸ ὅταν ἔφθασαν στὴν Πο-
λιτεία τῶν Γοριλλῶν, πρώτη ἡ Τοίτα
ἔτρεξε μπροστὰ νὰ βρῇ τὸ Μόκο καὶ
νάναγγεῖλῃ τὴν ὄφιζι τῶν φίλων της.

Πόση χαρὰ ἐνίωσε ὁ Ντοῦν-
μπου—μπου—ντοῦν ὅταν εἶδε τοὺς
φίλους του νὰ ἔρχονται νὰ τὸν ἐπι-
σκεφθοῦν στὸ δικό του βασιλεῖο.

Ὁ Ταρζάν ἀγκάλιασε τὸν Ντοῦν
καὶ ὁ Ντοῦν ποῦ ἦταν πιὸ πολιτι-
σμένος ἀπὸ τὸν Ταρζάν γιατί εἶχε
ζήσει τὰ τρία τελευταῖα τοῦ ἔτη στὸν

πύργο του στην Βρετανία, ήξερε πώς να υποδεχθῇ μιὰ Ἀγ-
γλίδα ἀριστοκράτισσα ὅπως ἦταν ἡ Τζέιν.

Τοὺς παρακάλεσε νὰ μείνουν στὴν Πολιτεία τῶν Γοριλ-
λῶν καμμιά ἐβδομάδα γιὰ νὰ δοῦν πόσο πολιτισμένοι εἶχαν
γίνει οἱ Γορίλλαι του.

Τοὺς παραχώρησε τότε μιὰ ὥραϊα καλύβα καὶ τὸ βράδυ
τοὺς παράθεσε ἓνα ὑπέροχο δεῖπνο.

Ὅλες τὶς δουλειές τὶς ἔκαναν οἱ Γορίλλαι, οἱ ὁποῖοι
ἐπ' εὐκαιρία τῆς ἔκτακτης αὐτῆς ἐπισκέψεως ἔσπευσαν νὰ
φορέσουν ἄλλος πανελόνια, ἄλλος σακκάκι, ἄλλος
καμμιά τραγιάσκα, ὅσα ἀπὸ τὰ ρούχα εἶχε ἀποθηκεύσει
ἄλλοτε ὁ ἐπισιτῆμων Γκαίχερ (*), αὐτὸς ποὺ κάθησε πολλὰ
χρόνια μὲ τοὺς Γορίλλας αὐτοὺς, καὶ σιγά, σιγά, τοὺς ἐξε-
παίδευσε καὶ τοὺς ἔμαθε τρόπους καὶ συμπεριφορὰ καὶ ἐν
γένει τὸν πολιτισμὸ τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ Τζέιν διασκέδασε πολὺ μὲ τοὺς Γορίλλας αὐτοὺς
οἱ ὁποῖοι δὲν παραλλάζουν κα-
θόλου ἀπὸ ἀνθρώπους. Μονά-

Ἀπὸ χωριὸ σὲ
χωριὸ πῆγαινε ὁ
Ταρζάν μὲ τὴν
Τζέιν περιπλέον-
τας τὶς ὄχθες τοῦ
ποταμοῦ Ὀνγκευὲ
μὲ μιὰ πιρόγκα.

(*) Διαβάστε τὸ τεῦχος «Ο ΓΥΙΟΣ ΤΟΥ ΓΟΡΙΛΛΑ
ENANTION ΤΟΥ ΤΑΡΖΑΝ» (Γερανίου 45).

χα ή όμιλία τούς έλειπε. 'Αλλά ό Ντουν, όπως τούς είπε, ήσυχολείτο τώρα νά συνεχίση τό έργον του Γκαίχερ και τούς μάθαινε συλλαβές και λέξεις μονοσύλλαβες για νά τούς κάνει μιá μέρα νά έκφράζονται με σύντομες φράσεις.

Τήν άλλη μέρα οι Γορίλλες έκαναν έπίδειξι των παιχνιδιών που ήξεραν και των χορών που είχαν μάθει.

Σ' όλο αυτό τό διάστημα ή Τσίτα που είχε πιάσει φιλίες με τό Μόκο, είχαν χαθεί στο δάσος κι' έπαιζαν μαζύ.

Ό Ντουν διηγήθη όλη τήν Ιστορία του και τήν περιπέτεια τής μητέρα του μεταξύ αυτών των Γορίλλων.

Επίσης ό Ταρζάν διηγήθη τή δική του Ιστορία και για πρώτη φορά ό Ντουν έπληροφορείτο ότι ό Ταρζάν ήτο Λόρδος διότι είχε κληρονομήσει τόν τίτλο του πατέρα του Λόρδου.

'Αλλά και ό Ντουν ήταν Κύμης, καταγόμενος από τήν Βρετάνη.

"Ετσι έπειτα από μιáς εβδομάδος ευχάριστη διαμονή ό Ταρζάν και ή Τζέιν απέχαιρέτησαν τόν Ντουν και τούς Γορίλλας του.

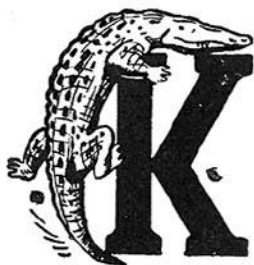

Οί άγριοι έπιασαν τή Τζέιν από τά μπράτσα και άρχισαν νά τήν τραβούν.

Συγκινητική ήτο ή σκηνή του άποχωρισμού τής Τσίτας από τόν Μόκο.

Μπήκαν σέ μιá πιόγκα σ' ένα παραπόταμο του ποταμού Κόγκο για νά κατηφορήσουν προς τό χωρίον Λουκουλέμα Μπολόμπο κι' από κεí νά βγούν στη Ζογγκλα, στο Βασίλειο του Ταρζάν.

Ξεκίνησαν χαρούμενοι.

ΑΤΑ ΤΟ ΣΟΥΡΟΥΠΟ μιάς ημέρας
έφθασαν έπιτέλους στή καλύβα τους
άνύποπτοι, ήσυχοι, εύχαριστημένοι
άπό τό ταξίδι που είχαν κάνει και
βέβαιοι ότι όλοι οι άγριοι έγιναν
πιά ξανά φίλοι τους και απέκτησαν
τήν έμπιστοσύνη τους.

Ποτέ δέν φανταζόντουσαν τή φω-
τιά που τους είχε ανάψει ο κακο-
ποιός 'Αρένο, ο όποιος είχε ρίξει
τό φόνο των δύο γυναικών του Μπούρου - Μπούρου στή ράχι
της Τζέιν.

Κι' ο Μπούρου - Μπούρου καιροφυλακτούσε νά βρής τήν
Τζέιν νά έκδικηθή για τό θάνατο των δύο συζύγων του.

Τήν έπομένη της άφίξεώς τους ή Τζέιν σηκώθηκε πρωτ,
πρωτ' νά πάη νά μαζέψη φρέσκιες μπανάνες και άλλα φρου-
τα νά τά φέρη σιόν Ταρζάν για τό πρόγευμά του. Θά του
έψηνε και τσάϊ, που είχε φέρει μαζί της άπό τήν 'Αγγλία
σ' ένα κουτί, θά του έδινε και μαρμελάδα. Του έτοιμάζεμιά
ώραίο έκπληξι με ποικιλία διαφόρων φαγητών και γλυκι-
σμάτων.

"Αρπαξε, λοιπόν, ένα σχοινόμακρο κλαρί, έκανε ένα πή-
δημα σ' άλλο σχοινόμακρο κλαρί και διήνυσε σε λίγα λε-
πτά τήν άπόσταση που άπείχαν οι μπανανιές άπό τό μέρος
που έμεναν.

Είχε σκαρφαλώσει σε μιά μπανανιά και έτοιμαζόταν νά
κόψη μ' ένα στρογγυλό μαχαίρι που είχε κρεμάσει στή μέση
της, έναν κλάδο άπό ώριμες μπανάνες, Ξαφνικά άκουσε ένα
σφύριγμα. Ήταν ανθρώπινο σφύριγμα. 'Ασφαλώς θάταν
κανένας μάυρος περαστικός, σκέφτηκε, και δέν έδωσε μεγά-
λη σημασία.

Τό «ΣΙΝΕΑΚ» δέν περιγράφει τά γεγονότα

τά πορουνιάζει ΖΩΝΤΑΝΑ

“Αρχισε νά κατεβαίνει με προσοχή γιατί ό κλώνος με τις μπανάνες ήταν πολύ βαρύς. Γλυστρουσε σιγά, σιγά, όταν ξεφθασε όμως κάτω και πάτησε τό πόδι της είδε πώς ήταν περικυκλωμένη από τρεις μαύρους.

—Καλημέρα σας, τούς είπε μ’ ένα χαμόγελο.

Έκείνοι όμως άρπαξαν τό κλώνο με τις μπανάνες και τόν πέταξαν μακριά. Έπειτα τήν έπιασαν σφιχτά από τά μπράτσα και άρχισαν νά τήν τραβούν.

—Τί σάς συμβαίνει ; Τί θέλετε ; Τούς φώναξε.

Τότε ό ένας άπ’ αυτούς πού έμενε πιό πίσω τήν πλησίασε και τής έδωσε μιá δυνατή γροθιά στο κεφάλι πού τήν ζάλισε κ’ έπεσε άναίσθητη.

Τώρα δέν ύπηρχε κίνδυνος νά φωνάξη και νά καλέση βοήθεια. Ό ένας άπ’ αυτούς τήν φορτώθηκε στον ώμο του και άρχισε νά τρέχη.

Ένα μαϊμουδάκι πού είδε τή σκηνή διαμαρτυρήθηκε κ’ έπεσε πάνω στο μαύρο. Έκείνος τό τίναξε με όρμη από πάνω του.

ΥΧΤΑ, ΑΡΓΑ έφεραν τή Τζέιν οι μαύροι στο χωριό τους και τήν έδεσαν άμέσως επάνω σ’ ένα πάσσαλο.

Ό Μπούρυ - Μπούρυ θά έκδικόταν τώρα τό θάνατο των δύο γυναικών του. Αλλά, και όλο τό χωριό θά γλύτωνε από τή δολοφόνιο, όπως φανταζόντουσαν.

Ό Άρένο κρυμμένος μέσα στην καλύβα του έτριβε τά χέρια του από τή χαρά του. Θά έβαζε τούς μαύρους νά τή σκοτώσουν εκείνο τό ίδιο βράδυ μη προφθάσει ό Ταρζάν και τήν βρῇ και τήν άπελευθερώσει.

Χαρά πού τήν είχαν οι μαύρες. Θά τής έγδερναν τό πετσι λωρίδα λωρίδα, θά τής έβγαζαν τά μαλλιά τρίχα,

τρίχα, καὶ ἔπειτα θὰ τὴν ἔκαναν ψιλὰ - ψιλὰ μεζεδάκια νὰ γευθοῦν τὸ λευκὸ γλυκὸ κρέας της. Χαρά πού τὴν εἶχαν!

Ὁ πιὺ εὐτυχὴς ἀπὸ ὅλους ὅμως ἦταν ὁ Μπούρυ - Μπούρυ. Ἡ ἐκδίκησις τοῦ ἀγρίου αὐτοῦ δὲν εἶχε πιά ὄρια. Θὰ τὴν μασοῦσε ὡμὴ μὲ τὰ σουβλερά του δόντια.

Κι' ἡ προετοιμασία ἄρχισε, τὰ τὰμ - τὰμ δονοῦσαν θριαμβευτικὰ τὴν ἀτμόσφαιρα. Οἱ γυναῖκες ὁλόγυμνες περνοῦσαν ἀπὸ μπροστά της καὶ κάθε μιὰ τὴ χτυποῦσε μὲ δύναμι ὅπου εὔρισκε. Οἱ μαῦροι χόρευαν μὲ προτεταμένα τὰ δπλα τους γύρω της. Κάποια τὴ χτύπησε δυνατῶτερα μὲ μιὰ πέτρα. Ἡ Τζέϊν πόνεσε τόσο πολὺ πρὸς δὲν ἀνθεξε, λιποθύμισε.

Ἀπάνω σ' αὐτὸ τὸ ὄργιο τοῦ χοροῦ, ὁ Ἀρένο ἀπὸ μιὰ γωνιά ἔβλεπε τὸ θέαμα κ' εὐταριστιόταν.

Ὁ Μπούρι - Μπούρι πῆρε φόρα ἀπὸ μακρὰ μ' ἓνα μαχαίρι νὰ κάνῃ ἓνα πῆδημα καὶ ἀν τῆς τὸ μῆξη στὴν καρδιά.

Ξαφνικὰ ὅμως ἐνω-

**Λόγω ἐλλείψεως χάρτου
τῆς αὐτῆς ποιότητος καὶ
τοῦ ἰδίου σχήματος**

**ΑΝΑΓΚΑΖΟΜΕΘΑ
ΜΕΧΡΙΣ ΑΦΙΞΕΩΣ**

**ΝΕΟΥ ΧΑΡΤΟΥ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ**

**ΑΠΟ ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ
ΤΕΥΧΟΥΣ ΟΙ**

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

**Θὰ ἐκδίδονται σὲ μικρότερον
σχῆμα ἀλλὰ μὲ**

**ηὐξημένους σελίδας καὶ
περισσότεραν ὕλην**

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΜΑΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΝΕΟΝ ΣΧΗΜΑ

σε ένα τέτοιο δυνατό χτύπημα στο χέρι που το μαχαίρι
 ξέπεσε από το χέρι του. Το κόκκαλο του χεριού του είχε
 τσάκισει. Το αίμα έτρεχε. Μά ταυτοχρόνως συνέβη και κάτι
 τρομερό. "Ένα κοπάδι τεράστιο από μαϊμούδες επέπε-

**Κατενθουσιασμένοι οι μαύροι υπεδέχοντο με
 χαρές τὸν Ταρζάν καὶ τὴ Τζέϊν καὶ ὀργάνω-
 ναν γι' αὐτοὺς γεύματα καὶ γορτές.**

σαν πάνω στους άγρίους και με τὰ σουβλερά τους δόντια
 τοὺς κυνηγοῦσαν καὶ τοὺς δάγκωναν ἀλύπητα.

Οἱ μαύροι ἄρχισαν νὰ τρέχουν, πανικόβλητοι. Ἡ ἐπίθε-
 σι αὐτὴ ἦταν ἀπροσδόκητη. Ἐγκατέλειψαν τὸ χωριὸ καὶ τὶς
 καλύβες τους κι' ἔτρεχαν νὰ πέσουν στὸ ποτάμι νὰ περά-

“ΣΙΝΕΑΚ,,

πλουσία καὶ διαπαιδαγωγικὴ σύνθεσις

ἐγκυκλοπαιδικῶν γνώσεων

ζουν στην άλλη δχθη νά σωθούν, γιατί ήξεραν πώς οι μαϊ-
μούδες φοβούνται τὸ νερό καὶ ὕεν κολυμπούν.

‘Ο Ἀρένο ἔβγαλε τὸ πιστόλι του’ κι’ ἔρχισε νά πυρο-
βολῇ. Μιά μαϊμού θύως τὸν δάγκωσε στὸ πόδι μὲ τέτοια
λύσσα πὺ ἔτρεξε νά πέση κι’ αὐτὸς στὸ ποτάμι γιὰ νά
σωθῇ.

Μόνη, δεμένη στὸν πάσσαλο, λιπόθυμη ἔμεινε ἡ Τζέιν,
χωρὶς νά ξέρη βέβαια τί εἶχε συμβεῖ γύρω της.

ΤΗΝ ΑΥΓΗ μόνον ἀκούστηκε ξαφνικά ἡ κραυγὴ τοῦ
Ταρζάν :

— Ἀαααα. Οὐα ααα !

Καὶ πηδώντας ἀπὸ ἓνα σχοινόμακρο κλαρὶ ἔπесе μπρο-
στὴ στὴ γυναίκα του.

Ζοῦσε ἄραγε ἡ Τζέιν ; τὴ σκότωσαν καὶ τὴν παράτη-
σαν ἐκεῖ ;

Τὴν ἔλυσε γρήγορα - γρήγορα, τὴν ἀκούμπησε χάμω
καὶ τὴς ἔριξε νερό στὸ
πρόσωπο. Ἡ Τζέιν ἄ-
νοιξε τὰ μάτια της.
Ἀντίκρυσε τὸν Ταρζάν
καὶ ρώτησε :

— Ζῶ ; Πῶς ἐσώ-
θηκα ;

— Ζῆς ἀγαπημένη
μου Τζέιν.

Αὐτοὶ πὺ σ’ ἔδε-
σαν θὰ μοῦ τὸ πλη-
ρώσουν πάρα πολὺ ἀ-
κριβά.

Τὴν πῆρε στὸν ὤ-
μο του γιὰτὶ ἦταν πο-
λὺ ἐξηντλημένη καὶ γύ-

Προσοχή !

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ «ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ»

Παρακαλοῦνται οἱ «ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ
ΖΟΥΓΚΛΑΣ» ὅπως ἐπιβλέπουν
τὰ περίπτερα. Ὅπου δὲν ὑπάρχει
τὸ περιοδικό σας «ΠΕΡΙΠΤΕΙΕΣ
ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ», τηλεφωνάτε
ἀμέσως σ’ ἓνα ἀπὸ τοὺς δύο κά-
τωθι ἀριθμοὺς 54.582 ἢ 52.361 καὶ
εἰδοποιήστε τοὺς ὅτι τὸ τάδε πε-
ρίπτερο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τάδε καὶ
ἐναντι τοῦ ἀριθμοῦ τάδε, δὲν ἔχει
φύλλα, ἢ δὲν τοὺς πῆγαν καὶ νά
στείλουν ἀμέσως.

‘Ο Ταρζάν

ρισε σιγά - σιγά μαζί της στη Ζούγκλα. Πίσω τους παρακολουθοῦσαν χαρούμενες χιλιάδες μαϊμούδες.

Ήταν ὁ νικηφόρος στρατός, πού χάρις στήν ἔγκαιρο καί ἀποτελεσματική ἐπέμβρασί του σώθηκε τήν τελευταία στιγμή ἡ Τζέιν ἀπό φρικτό καί ἀπάνθρωπο θάνατο.

**Μ' ἓνα πήδημα ὁ Ταρζάν
βρέθηκε κοντά στή Τζέιν.
Ἀραγέ νά ζοῦσε ἀκόμα;**

Τώρα γύριζαν καί πάλι στή Ζούγκλα γιά νά συνεχίσουν τήν ἡρεμῆ, ἐξοχνοιαστική καί εἰρηνική τους ζωή μέ παιχνίδια καί χαρές πάνω στά πανύψηλα δέντρα τῆς ἀνεξερεύνητης χώρας τους : τῆς Ζούγκλας τοῦ Κόγκο.

Μέ τρελλά πηδήματα καί γρυλισμούς καί κωμικές γκριμάτσες ἔδειχναν τή χαρά τους οἱ μαϊμούδες.

Εἶχαν προσφέρει στόν μεγάλο τους φίλο, τόν Ταρζάν τή μεγαλύτερη ὑπηρεσία :

Εἶχαν σώσει τήν ἀγαπημένη του γυναίκα.

ΤΕΛΟΣ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΤΡΙΤΗ

Μία πρωτοφανή περιπέτεια, ἀπό ἀδιάκοπη
δράσι, ἀλλεπάλληλα ἐπεισόδια καί
συνεχεῖς ἡρωϊσμούς.

Ο ΤΑΡΖΑΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΗΣ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ

ΜΙΑ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΗ..

ΜΗΠΩΣ πρόκειται περι φάρσας;... διερωτήθη για μιὰ ακόμη φορά ο Τζώρτζ Μπράουν. Καί ξαναδιάβασε τὸ γράμμα πὸν εἶχε λάβει ταχυδρομικῶς :

« Ἀξιότιμε κύριε,

» Ἀπὸ ἑνα πρακτορεῖον πληροφοριῶν, στὸ ὁποῖον ἀπευθυνθήκαμε, ἐμάθαμε ὅτι ὑποφέρετε ἀπὸ οἰκονομικὲς δυσχέρειες, καὶ ὅτι θὰ δεχόσαστε εὐχαρίστως κάθε σοβαρὴ καὶ ἐπωφελεῖ πρότασι, πὸν θὰ σᾶς ἐβγαζε ἀπὸ τὴν κρίσιμη θέσι σας. Ἡ πεποίθησι λοιπὸν αὐτὴ μᾶς κάνει νὰ σᾶς γράψουμε. Πρόκειται νὰ σᾶς προσφέρουμε μιᾶς πρώτης τάξεως ἐργασία. Θὰ σᾶς περιμένουμε λοιπὸν στὶς 16 τρέχοντος στὸ Λονδῖνο, στὴν ἐσώκλειστη διεύθυνσι. Σᾶς στέλνουμε τὰ χρήματα πὸν σᾶς χρειάζονται γιὰ τὸ ταξίδι καὶ σᾶς συνιστοῦμε ἀπόλυτη ἐχεμύθεια».

Ἀκολουθοῦσε μιὰ ὑπογρα-

φὴ δυσανάγνωστη καὶ ἑνα ὑστερόγραφο πὸν τοῦ ὑπεδείκνυε νὰ ἐφοδιασθῇ μὲ τὰ ἀπαιτούμενα χαρτιὰ γιὰ ἑνα ταξίδι στὸ ἐξωτερικό.

«Κι' ἂν ἀκόμη ὑποθέσουμε ὅτι πρόκειται περὶ φάρσας καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει πραγματικῶς καμμιά θέσις, τί χάνω στὸ κάτω - κάτω ἂν πάω στὸ γραντεβοῦ;» σκέφτηκε ὁ Μπράουν.

Κι' ἔτσι τὴν ὥρισμένη μέρα πῆρε τὸ τραῖνο γιὰ τὸ Λονδῖνο, ὅπου παρουσιάστηκε στὴ διεύθυνσι πὸν τοῦ εἶχε ὑποδείξει τὸ γράμμα.

Τοῦ ἀνοιξε ἑνας γέρος κύριος μὲ ὥραϊα γκριζὰ γενειάδα καὶ μὲ σκουρα ματογυᾶλια.

— Εἶμαι ὁ Τζώρτζ Μπράουν, ἐξήγησε ὁ ντετέκτιβ.

— Τὸ ξέρω. Διέκοψε ὁ ἄλλος. Σᾶς γνώρισα.

Τοῦ ἔδειξε μιὰ πολυθρόνα.

— Καθῆστε, τοῦ εἶπε. Θὰ μῶ ἀμέσως στὸ θέμα μου. Ἕνας φίλος μου, ἰδιοκτήτης χροσορρυχείων στὴ Νότιο Ἀφρικὴ, μὲ παρακάλεσε νὰ τοῦ στείλω ἐπειγόντως ἑνα νέο

δραστήριο δυνατό έξυπνο για νά τόν κάνη άρχιεπιστάτη του, κι' ίσως άργότερα συνεταίρο του. Πληρώνει 5 χιλιάδες λίρες τó χρόνο δέχεσθε ;

—Βεβαίως !

—Πρέπει όμως νά φύγετε ά- μέσως, άπόψε, με τó πλοίο «Και- ηπιτάουν». Έχετε όλα τά χαρ- τιά σας έν τάξει ; Νά τά ιδώ . .

‘Ο γέρος έξήτασε τά χαρτιά του Μπράουν.

Βγήκε και ξαναγύρισε σέ λίγο, φέροντας ένα ταξειδιωτικό κο- στούμι.

—Φορέστε το γρήγορα είπε. Θά βρῆτε στίς τσέπες του ένα πορτοφόλλι με τά χαρτιά σας, τó εισιτηρίό σας και άρκετά χρή- ματα.

Είχε φθάσει ή ώρα της άνα- χωρήσεως.

—Προχωρείτε έμπρός, είπε ό γέρος. Σας άκολουθώ.

‘Ο Μπράουν ύπάκουσε. Μόλις όμως είχε κάνει δυό βήματα, σταμάτησε κατάχλωμος. Είχε ιδῆ σ' ένα άντικρινό καθρέφτη τόν μυστηριώδη άγνωστο νά τόν σημαδεύη από πολύ κοντά στόν κρόταφο μ' ένα μικρό ρεβόλβερ. Με μιά κίνηση άστραπιαία χτύ- πησε τó όπλισμένο χέρι του, κι' έκαμε έτσι τή σφαίρα ν' άλ- λάξη δρόμο. Ένα άγριο ούρ- λισμα βγήκε άπο τά χείλη του γέρου. ‘Ο Μπράουν τόν άρπαξε, για νά τόν άφωπλίση. Και τότε συνέβη κάτι άπρόοπτο καταπλη- κτικό : Πάνω στην πάλη έπε- σαν τά ματογυάλια, ξεκόλλησε ή ψεύτικη γενειάδα, ξέφυγε ή περρούκα και φάνηκε ένα πρό- σωπο νεανικό, έντελώς όμοιο με τού Τζώρτζ ! Οί δυό νέοι έ-

μοιαζαν σάν σταγόνες νερού.

‘Ο Μπράουν δέν μπορούσε νά πιστέψη στά μάτια του.

—Δέν καταλαβαίνετε, έ ; είπε ό άλλος μ' ένα μικρό χαμόγελο. Θά σās έξηγήσω. Είμαι ό Τζός Στάνβερουν, πού έκλεψε τήν Τράπεζα Βάριαν. ‘Η άστυνο- μία με κνηηγάει. Ξέρει τά χαρ- κτηριστικά μου, έχει μιά φωτο- γραφία μου. είμαι λοιπόν βέ- βαιος ότι θά πεφια κάποτε στά χέρια της, Γι' αυτό ήθελα νά φύγω από τήν επικίνδυνη ‘Αγ- γλία και νά πάω άλλοι νά χα- ρώ τά κλεμμένα χρήματα.

»Μιά μέρα, έτυχε νά δώ τó πρόσωπό σας, στή φωτογραφία τών θεατῶν ενός πυγμαχικού αγώνος τού Μάντσεστερ. ‘Η ό- μοιότης μεταξύ μας μου έκαμε έντίπῳσι. “Εδωσα τή φωτογρα- φία σ' ένα γραφείο πληροφορι- ῶν κ' έτσι έμαθα πούδς ήσαστε και σās έγραψα.

—Μά για πού λόγο με τρα- βήξατε σ' αυτή τήν ένέδρα ;

—Σας πίστευα πού έξυπνο. ‘Α- πάντησε σαρκαστικά ό Τζός. Για νά άπαλλαγώ μιά για πάντα άπ' τó κυνήγι της ‘Αστυνομίας, σκέ- φθηκα νά σκηνοθετήσω τήν αὐ- τοκτονία μου. Γι' αυτό έπρεπε βέβαια νά σās σκοτώσω. Τά χαρτιά πού βρίσκονται στήν τσέ- πη σας είναι τά δικά μου. Έγώ κράτησα τά δικά σας. Σέ λίγο θά βρίσκεται έδῶ ή ‘Αστυνομία πού φρόντισα νά τήν είδοποιή- σω. “Αν πετύχαινε τó σχέδιό μου θά ήσαστε τώρα νεκρός με τó όνομά μου κ' έγώ θά μαρκά- ριζα στό «Καιηπιτάουν» ως Τζώρτζ Μπράουν. Δυστυχώς δέν τά κατάφερα.

Η ΘΕΟΜΗΝΙΑ ΤΩΝ ΚΟΥΝΕΛΙΩΝ

“Όπως ξέρετε βέβαια, όταν ο λαός θέλη νά χαρακτηρίση μιὰ γυναίκα ὡς πολύτοκη, τὴ λέει «κουνέλα». Καὶ πραγματικά, ἡ γονιμότης τοῦ κουνελιοῦ εἶναι καταπληκτική. Τὸ κουνέλι ἀρχίζει νὰ γεννᾷ ἀπὸ τὴν ἡλικία τῶν 6 μηνῶν καὶ φτάνει τοὺς 7 τοκετοὺς τὸ χρόνο μὲ 4 ὥς 12 ἢ καὶ περισσότερα κουνελάκια στὴν κάθε γέννα.

Ὑπολογίζεται πὼς ἓνα ζευγάρι κουνελίων, όταν ἀφειθῇ ἐλεύθερο νὰ πολλαπλασιάζεται ὑπὸ εὐνοϊκοὺς ὅρους, μέσα σὲ τέσσερα χρόνια μπορεῖ νὰ δημιουργήσῃ τὴν πολυπληθέστερη οἰκογένεια τοῦ κόσμου, νὰ φτάσῃ δηλαδὴ στὸν ἀριθμὸ τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου πεντακοσίων χιλιάδων μελῶν!.. Τὸ κουνέλι ὁμῶς ἔχει ν’ ἀντιπαλαίσῃ πρὸς ὅλους τοὺς κινδύνους καὶ τοὺς ἐχθροὺς καὶ τοὺς τριγυρίζουν καὶ δὲν ἔχει τίποτ’ ἄλλο ν’ ἀντιτάξῃ στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς γιὰ τὴν ἐπικράτησί του, παρὰ μόνον

αὐτὴ τὴ μοναδική, τὴν καταπληκτικὴ πολυτοκία του.

Κάποτε, εἶχαν μεταφέρει στὴν Αὐστραλία λίγα ζευγὴ διαλεχτῶν κουνελίων, τὰ ὁποῖα, ἐπειδὴ βρῆκαν τοὺς ἑδαφικοὺς καὶ κλιματολογικοὺς παράγοντας ἐξαιρετικούς, γιὰ τὴν ἀνάπτυξί τους, πολλαπλασιάστηκαν, μέσα σὲ λίγο διάστημα σὲ τρομαχικὸ βαθμὸ.

Κατέκλυσαν ἔτσι μιὰ πολὺ μεγάλη ἔκτασι τῆς ὑπαίθρου καὶ κατάντησαν ἀληθινὴ θεομήνια, καταστρέφοντας τὰ γεωργικὰ προϊόντα καὶ ἀφανίζοντας κάθε φυτὸ καὶ κάθε δένδρο.

Οἱ χωρικοὶ κυνηγοῦσαν τὰ φροβερὰ τρωκτικὰ στοὺς δρόμους καὶ στὰ χωράφια, μὲ τουφέκια, μὲ ξύλα καὶ πέτρες, ἀξίνες καὶ σοῦβλες, παληὰ σπαθιά καὶ μαχαίρια! Χρησιμοποιοῦσαν ἀκίμα καὶ κυνηγετικὰ σκυλιὰ γιὰ τὴν καταδίωξι αὐτῇ, ποὺ διαρκοῦσε συστηματικὰ ἀπὸ τὸ πρῶτ’ ὥς τὸ βράδυ, ἀλλὰ τὸ κακὸ δὲν μποροῦσε νὰ περιορισθῇ. Τέλος, ὕστερα ἀπὸ πολλὰς ἐκκλήσεις τῶν κατοίκων στὴν κυβέρνησι. ἐστάλη στὴν κουνελόπληκτη ἐπαρχία ὁλόκληρο καταδιωκτικὸ ἀπόσπασμα.

✱ 'Υπάρχει έλλειψις χάρτου στην αγορά μας, και όπως βλέπετε αναγκάζομεθα να μικρύνουμε το σχήμα, αλλά και να δώσουμε 8 σελίδες παραπάνω. 'Ετσι ή ύλη παραμένει ή ίδια, ίσως και περισσότερη. 'Αμα θα έλθη χάρτης από το εξωτερικό θα επανέλθουμε στο σχήμα μας.

✱ Κ' ένα ερώτημα έν είδει ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ στο όποιο **παρκαλοϋμε να απαντήσετε όλοι σας**:

— Σας άρέσει το μεγάλο σχήμα που είχαμε ή αυτό στο όποιο έκδιδόμεθα σήμερα; Και γιατί;

'Από τις άπαντήσεις σας θα δοϋμε τί σās άρέσει και θα συνεχίσουμε στο προσεχές μέλλον.

'Απαντοϋμε στα γράμματα που πρέπει ν' απαντήσωμε:

Τ. Ζ υ γ ο υ ρ ά κ η ν: 'Η κυκλοφορία του περιοδικού μας εξαρτάται από σας. Σείς θα υποδείξετε στους φίλους σας ποιό είναι το καλλίτερο περιοδικό, και ποιός είναι ο πραγματικός Ταρζάν. Κάνετε άρχή να μās στέλνετε παιχνίδια. Κ. Τ ζ α ν ν ή ν: Οι τρεις θα γίνουν 5 και οι 5 θα γίνουν 15. Φτιάσετε την ομάδα σας. 'Αθ. Β α ρ β β ά τ σ η ν: Αυτό να το διαδώσετε και να το πείτε στους φίλους σας για να μη πασασύρωνα και πλανώνται. Μία δοκιμή, μία παραβολή άρκεί να γνωρίσουν τον άληθινό. Ν ι κ. Τ σ α γ κ α λ ί δ η ν: Εϋχαριστοϋμε. Γ ε ρ. Π α ν ώ ρ γ ι ο ν: Εϋχαριστοϋμε για τα εϋγενικά σας λόγια. Αυτά που μās γράφετε θα δημοσιευθοϋν για να μάθη ό κόσμος. 'Αλλά και σείς ό ίδιος πρέπει να κάνετε προπαγάνδα. Σταυρόλεξα κ. λ. π. άργότερα. 'Ι ω ά ν. Ζ ε ρ β ο υ δ ά κ η ν. Εϋχαριστοϋμε για τα εϋγενικά σας λόγια. Αυτό που μās ζητάτε θα το κάναμε εϋχαρίστως, αλλά τότε ξέρετε τί θα γίνει; θα ζητήσουν όλοι οι άναγνώσται να τους κάנוμε το ίδιο, και τότε αλλίμονο! 'Αντί για Ταρζάν θα δημοσιεύουμε φωτογραφίες. Σ τ α ύ ρ ο υ Γ. Λάθος έχει γίνει. Το λάβαμε όπ' όψει μας. Θα μπορούσαμε να τις επέκτεινώμε άν μās επέτρεπε ό Νόμος 1092. Κ. 'Α φ ε ν τ ά κ η ν: Να τα πείτε στους φίλους σας που έχουν πλανηθεϊ. Γ ε ρ. Ν τ ο υ ν ι ά ν: 'Εξηγείστε τους ποιός είναι ό άληθινός Ταρζάν. Περιμένουμε πολλά από σας. Εϋχαριστοϋμε, Σ τ. Τ ζ α ν ν ή ν: 'Ενας σιδηρ. Σταθμός υπάρχει τελευταίος. Μπορείτε να στείλετε και όλες μαζύ. 'Α λ ε ξ. Δ η μ η τ ρ ι ά δ η ν: 'Εταχυδρομήσαμε το τεϋχος. 'Ι ά κ. Π α λ α μ ά ρ η ν: Εϋχαριστοϋμε για το ένδιαφέρον σας.

Ἑλάβαμε λύσεις ἀπὸ 29-11 — 7-12-50

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τὸν Διαγωνισμό Ἀριθ. 1.—Γιὰ ΜΕΓΑΛΟΥΣ τοῦ 1ου τεύχους οἱ κάτωθι:

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ: Κ. Τζαννῆς (Ἀθήναι).—Νικ. Τσαγκαλίδης (Γρεβενά).—Κ. Τσάλιος (Περσιτέρ).—Δημ. Σκλήκας (Καλάμας).—Πίτσα Κουτσούκου (Τρίπολις).—Ἀπ. Πινακούλιας (Μουζάκι).—Παν. Παπαδόπουλος (Δράμα).—Βασ. Ζερβουδάκης (Βοτανικός).—Ἰ. Ποντικός (Λέρος).—Ἰακ. Παλαμάρης (Τήνος).—Τηλ. Τσελεπίδης (Δράμα).—Δημ. Σπηλιωτόπουλος (Πάτρας).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τοὺς Διαγωνισμοὺς 1—2—3—4—5—6 ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ τοῦ 1ου τεύχους οἱ κάτωθι:

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ: Σωτ. Περσίδης (Χαλάνδρι).—Π. Νικολινᾶκος (Βύρων).—Γ. Τσάλλας (Χαλκίς).—Στεφ. Πουρναρόπουλος (Πρέβεζα).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν διὰ τοὺς Διαγωνισμοὺς Ἀρ. 2—3. ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ τοῦ 2ου τεύχους, οἱ κάτωθι:

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ: Μιχ. Μαγγιώρος (Πειραιεύς).—Θ. Γρηγορόπουλος (Ν. Ἑλβετία).—Εὐάγγ. Τάνισης (*Εδεσσα).—Στ. Μπουρμπάκης (Χανιά).—Νικ. Τσαγκαλίδης (Γρεβενά).—Κ. Τσάλιος (Περσιτέρ).—Γ. Λεβίδης (Πειραιεύς).—Ἀθ. Καππᾶτος (Ἀθήναι).—Μπάκας Γ. (Θήβαι).—Λάκης Παπαποστόλου (Θήβαι).—Δημ. Σκλήκας (Καλάμα).—Ἀθ. Γκέσσας (Πτολεμαίς).—Πίτσα Κουτσούκου (Τρίπολις).—Ἀπ. Πινακούλιας (Μουζάκι).—Παν. Παπαδόπουλος (Δράμα).—Ἀγγ. Σπέλας (Πειραιεύς).—Βασ. Γεωργόπουλος (*Ἀρτα).—Ἰ. Ποντικός (Λέρος).—Ἀλεξ. Δημητριάδης (Πτολεμαίς).—Ἰακ. Παλαμάρης (Τήνος).—Τηλ. Τσελεπίδης (Δράμα).—Δημ. Σπηλιωτόπουλος (Πάτρα).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τοὺς Διαγωνισμοὺς 7—8—9—10 ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ τοῦ 2ου τεύχους οἱ κάτωθι:

ΓΙΑ ΜΙΚΚΡΟΥΣ: Σωτ. Περσίδης (Χαλάνδρι).—Γερ. Ντουνιας (Ἀθήναι).—Π. Νικολινᾶκος (Βύρων).—Γ. Τσάλλας

“ΣΙΝΕΑΚ,,

Ἴδεωδες θέαμα

σὲ ὑγιεινὴ αἴθουσα

μὲ φθηνὸ εἰσιτήριο

(Χαλκίς). Στεφ. Πουρναρόπουλος (Πρέβεζα).—'Αλεξ. Δημητριάδης (Πτολεμαίς).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τοὺς Διαγωνισμοὺς 'Αρ. 4 — 5
ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ τοῦ 3ου τεύχους οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ: Κ. Τζαννῆς ('Αθῆναι). — Εὐάγγ. Τάνισης ("Εδεσσα). — Σπ. Χονδροκούκης (Πειραιεύς). — Στ. Μπουρμπάκης (Χανιά). — 'Ελ. Μιστάρδης (Τζιτζιφιές). — Νικ. Τσαγκαλίδης (Γρεβενά). — Σπ. Μπαβαβέας ('Αθῆναι). — Κ. Τσάλιος (Περιστέρη). — 'Αθηνά Καρούζου (Δερβένι). — Γ. Τσώρης (Κόρινθος). — Σπέλας 'Αγγ. (Πειραιεύς). — Γ. Μπάκας (Θῆβαι). — Λάκης Παπαποστόλου (Θῆβαι). — Δημ. Σκλήκας (Καλάμαι). — 'Αθ. Γκέσσας (Πτολεμαίς). — Πίτσα Κουτσούκου (Τρίπολις). — 'Εμμ. Σαρίδης (Ξάνθη). — 'Απ. Πινακούλιας (Μουζάκι). — 'Ι. Μοσχίδης (Γιαννιτσά). — Βασ. Γεωργόπουλος ('Αρτα). — 'Αλ. Δημητριάδης (Πτολεμαίς). — 'Ι. Ποντικός (Λέρος). — Τσάκαλος 'Αχ. ('Ασπρόπυργος). — 'Ιάκ. Παλαμάρης (Τήνη). — Τηλ. Τσελεπίδης (Δράμα).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τὸ Διαγωνισμό 'Αρ. 11. ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ τοῦ 3ου τεύχους οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ: Σπ. Χονδροκούκης (Πειραιεύς). — Νικ. Τσαγκαλίδης (Γρεβενά). — Κ. Καραγιάννης ('Αθῆναι). — Γερ. Ντουινιάς ('Αθῆναι). — Π. Νικολινᾶκος (Βύρων). — Βασ. Γεωργόπουλος ('Αρτα). — 'Αλ. Δημητριάδης (Πτολεμαίς). — Στεφ. Πουρναρόπουλος (Πρέβεζα).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τὸ Διαγωνισμό. 'Αρ. 6. — ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ τοῦ 4ου τεύχους οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ: Μιχ. Μαγγιώρος (Πειραιεύς). — Σπ. Χονδροκούκης (Πειραιεύς). — Γερ. Κουμᾶτος (Αἰγάλεω). — Κ. Τσάλιος (Περιστέρη). — Σταύρου Γ. ('Αθῆναι). — Νικ. 'Αγαθόπουλος (Πειραιεύς). — Μαρία Τσούμα (Πειραιεύς). — Γερ. Ντουινιάς ('Αθῆναι). — Βασ. Ζερβουδάκης (Βοτανικός). — Χ.

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

"ΣΤΑΡ,"

Θὰ παρουσιάσῃ τίς πιδ ἐκλεκτές ταινίες
τῆς διεθνούς παραγωγῆς

Στὸν Κινηματογράφο «ΣΤΑΡ»

κάθεσθε ἄνετα, βλέπετε ἄνετα καὶ φεύγετε ἱκανο-
ποιημένοι γιὰτὶ εἶδατε ἓνα καλὸ ἔργο.

Χρηστοφίδης (Πειραιεύς). — Νικ. Συκάς (Π. Φάληρο).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τὸ Διαγωνισμό. Ἀρ. 12. — ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ τοῦ 4ου τεύχους οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ: Τ. Ζυγουράκης (Κυψέλη). — Σπ. Χονδροκούκης (Πειραιεύς). — Μιχ. Πανούσης (Κόρινθος). — Γερ. Κουμάτος (Αιγάλεω). — Σταύρου Γ. (Ἀθῆναι). — Π. Νικολινάκος (Βύρων). — Γ. Χρηστοφίδης (Πειραιεύς).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τὸ Διαγωνισμό Ἀρ. 7. — ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ τοῦ 5ου τεύχους οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ: Δ. Μανᾶτος (Ν. Λιόσια). — Μιχ. Μαγιώρος (Πειραιεύς). — Κ. Τζαννῆς (Ἀθῆναι). — Ἀθ. Βαρβάτης (Ἀθῆναι). — Θ. Γρηγορόπουλος (Ν. Ἑλβετία). — Χρ. Χρηστοφίδης (Πειραιεύς). — Ιωάνν. Τσαγκᾶς (Πειραιεύς). — Σπ. Μπαβαβέας (Ἀθῆναι). — Γ. Λεβίδης (Πειραιεύς). — Κ. Τσάλιος (Περιστέρη). — Π. Συκαμινίδης (Ν. Ἰωνία). — Ἀθ. Διαμαντῆς (Ἀθῆναι). — Δ. Καππᾶτος (Ἀθῆναι). — Βασ. Ζεσβουδάκης

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τὸ Διαγωνισμό Ἀρ. 13. — ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ τοῦ 5ου τεύχους οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ: Τ. Ζυγουράκης (Κυψέλη). — Θ. Γρηγορόπουλος (Ν. Ἑλβετία). — Γερ. Πανώργιος (Αιγάλεω).

Αἱ ἀνωτέρω λύσεις ἐλήφθησαν ἀπὸ τῆς 25ης Νοεμβρίου μέχρι 7ης Δεκεμβρίου. Ὅσων λάβωμε μετὰ τὴν 7ην θὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ἀνόματα εἰς τὸ προσεχὲς ποῦ θὰ κυκλοφορήσῃ τὴν 19ην Δεκεμβρίου καὶ ἡμέραν Τρίτην.

Αἱ ἀπασταλεῖσαι λύσεις ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω δὲν καθορίζονται ἐὰν εἶναι ὀρθαὶ ἢ ἐσφαλμένοι. Τοῦτο θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ 11ον τεῦχος.

Ἀποφεύγετε, ἂν μπορῆτε, νὰ στέλνετε λύσεις ταχυδρομικῶς γιὰ νὰ μὴ ξοδεύεσθε σὲ γραμματόσημα. Νὰ τὶς στέλνετε ἢ νὰ τὶς φέρνετε στὰ Γραφεῖα μας, Γερανίου 45. Οἱ τῆς Ἐπαρχίας μποροῦν νὰ στέλνουν τὶς λύσεις τριῶν τευχῶν μαζί.

Οἱ ἀναγνώσται μας τῶν Ἐπαρχιῶν προφταίνουν πάντοτε γιὰτὶ οἱ λύσεις θὰ δημοσιευθοῦν στὸ 11ο τεῦχος. Ἐπίσης πρέπει νὰ ξέρουν ὅτι λόγῳ ἐλλείψεως χάρτου γίνεται πρῶτον διανομὴ εἰς Ἀθήνας καὶ τὴν ἐπομένην ἐβδομάδα ἀποστέλλεται τὸ τεῦχος μας στὴν Ἐπαρχία.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § 1 τοῦ Α Ν 1092|38

Διευθυντῆς — Ἰδιοκτῆτης: ΔΗΜ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ,
Γερανίου 45,

Ἐπεύθυνος ἐπὶ τῆς ὕλης: Μ. ΠΡΙΟΝΙΣΤΗΣ, Νηλέως 3

Ἐπεύθ. Τυπογραφείου: Π. ΛΟΥΚΕΑΣ, Ἀγ. Παρασκευῇ

Γράμματα από αναγνώστας μας

Τέτοια γράμματα έχουμε πολλά να δείξουμε στους αναγνώστας μας. Τους παρακαλούμε να περάσουν από τα Γραφεία μας να τα διαβάσουν.

Ἀγαπητὲ Κε Διευθυντά,

Ἐκφράζω πρῶτα τὸν θαυμασμό μου πρὸς τὸ ἀγαπημένο μου περιοδικό, δὲν φαντάζεσθε τὴν χαρὰ μου καὶ τὴν ἀγωνία μου πὺν περιμένα πρῶτα τόσο καιρὸ (10 ἡμέρας), γιὰ ν' ἀντικρύσω τὸ θαυματουργὸ περιοδικό μας, πὺν τοῦ εἶμαι ἀφοσιωμένος πάντα.

Ἐπιτέλους βρήκαμε τὸν πραγματικό, τὸν δυνατὸ, τὸν ἀτρόμητο Ταρζάν, τὸ γνήσιο παιδί τῆς Ζούγκλας, πὺν τόσο μᾶς ἔχει μαγέψει μὲ τὶς περιπέτειές του, τόσο στὸν Κινηματογράφο, ὅσο καὶ στὰ βιβλία καὶ τώρα στὸ περιοδικό μας.

Ἐκδίδετε τώρα ἓνα ἔντυπο, ἓνα βρώμικο ἑλληνικὸ κατασκευάσμα καὶ μᾶς παρουσιάζει ἓνα δειλὸ Ταρζάν, ἓναν ἀδύναμο Ταρζάν, ἓναν ἑκφυλὸ Ταρζάν καὶ τέλος ἓνα Ταρζάν πὺν φοβᾶται νὰ βγῇ ἔξω ἀπὸ τὴν καλύβα του καὶ πὺν φοβόταν νὰ παλαίψη μ' ἓναν γορίλλα, μὴ λεοπαρδαλι, ἓνα λιοντάρι κ.τ.λ. Καὶ τὸ κυριώτερο τὸν περιγράφουν γιὰ ἐγκληματία. Καὶ γιὰ ὅτι κάνει, ἐγκλήματα καὶ γιὰ τόσα ἄλλα κακὰ πὺν τοῦ φορτῶνουν στὴ ράχι του, ἀγανάκτησα καὶ εἶπα: «γιὰ κῦτταξε πὺς μᾶς κατάντησαν τὸν ἀγαπημένο μας ἥρωα». Ἀκοῦστε κ' ἓνα ἄλλο, αὐτὸ τὸ ἔντυπο προκηρύσσει ἓναν διαγωνισμό μὲ τίτλο: «Ποῖον ἀγαπάτε καὶ θαυμάζε-τε πῶς πολὺ τὸν Ταρζάν ἢ τὸν Γκαοῦρ;». Οἱ περισσότεροὶ εἶναι ταρζανικοὶ κ' ἔχουν λυσάξει γιὰτὶ δὲν ψήφισαν τὸν βρωμοἑλληνα τους, τὸν Γκαοῦρ, πὺν δὲν τὸν χωνεύω. Εὐτυχῶς τὸ ἀγαπημένο μας περιοδικὸ μᾶς παρουσίασε ἐπιτέλους τὸν ΤΑΡΖΑΝ πὺν ζητᾶμε.

ΓΕΡ. ΠΑΝΩΡΓΙΑΣ

**ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΝΕΟ — ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΑΘΛΗΤΗ
ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΤΗ ΚΑΙ ΦΙΛΑΘΛΟ**

«ΟΛΑ ΤΑ ΣΠΟΡ»

Δ. ΚΑΡΑΜΠΑΤΗΣ

Πατησίων 15—Τηλ. 53-223

Η ΜΑΪΜΟΥ ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ

●

ΜΕΤΑΞΥ Σουμάτρας και Μεντάν υπήρχε ένα πολύ πλούσιο κτήμα από κοκκόμεντρα το όποιο ανήκε στον Όλλανδό Βάν Λόχτ. Ό Βάν Λόχτ ζούσε με τον άνεψιό του τον όποιο είχε σπουδάσει γεωπόνου και τον έφερε κοντά του στην αποικία να του παραχωρήσει μια μέρα τις πλούσιες φυτείες του.

Μια μέρα όμως ό Βάν Λόχτ σκοτώθηκε κατά πολύ περίεργο τρόπο και δέν ήξεραν αν ήταν ατύχημα ή δολοφονία.

Γι' αυτό οι αστυνομικές αρχές όταν έμαθαν ότι ό "Αγ-

γλος ντετέκτιβ Φούλερ βρισκόταν περαστικός απ' το νησί τους τον παρακάλεσαν να έρθει μαζί τους επί τόπου και να δώσει τη γνώμη του.

Ό "Αγγλος ντετέκτιβ με δύο Όλλανδούς αστυνομικούς πήγαν στο κτήμα. Βοήκων τον άνεψιό απαρηγόρητο να κλαίει ακόμα και πλάι του μια μαϊμού να παίζει μια μπάλλα περπατώντας σαν ακροβάτης πάνω σ' ένα σκοινί.

— Πώς σκοτώθηκε ; ρώτησε ό ντετέκτιβ.

Και ό απαρηγόρητος άνεψιός με δάκρυα στα μάτια διηγήθη :

Τὸ νησί μας ἔχει πολλές τίγρεις οἱ ὁποῖες μεταίνουσι τὰ κτήματα καὶ ἀρπάζουσι ἀνθρώπους. Ὁ μακαρίτης ὁ θεῖος μου εἶχε βρῆ ἓνα σύστημα νὰ προφυλλάσσεται. Εἶχε φτιάσει ξύλινες σκάρες γύρω τρυγύρω ἀπὸ τὸ σπίτι. Οἱ σκάρες αὐτὲς ἦταν ἐφοδιασμένες μὲ κοφτερὰ κάθιστα μαχαίρια. Ἄν μιὰ τίγρης περνοῦσε κάτω ἀπὸ μιὰ τέτοια σκάρα καὶ ἀκουμποῦσε σ' ἓνα σκοινί, ἡ σκάρα μὲ τὰ μαχαίρια ἔπεφτε πάνω της καὶ τὴν σκότωνε. Χθές, λοιπὸν τ' ἀπόγευμα ἐγὼ καὶ ὁ θεῖος μου καθόμαστε κάτω ἀπὸ ἓνα κοκόδεντρο. Τὸ κοκόδεντρο αὐτὸ ἦταν ἐφοδιασμένο μὲ μιὰ τέτοια σκάρα Ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ πέσῃ ἡ σκάρα γιατί τὸ σκοινὶ βρισκόταν πίσω μας, δεμένο. Ξαφνικὰ ἡ σκάρα ἔπεσε πάνω στὸ θεῖο μου καὶ τὸν σκότωσε.

— Ἔτσι χωρὶς νὰ γγίξῃ κανεὶς τὸ σκοινί ;

— Ναί, ἐγὼ μιλοῦσα μὲ τὸ θεῖο ἀπὸ ἀπόστασι τριῶν μέτρων.

Ὁ ντετέκτιβ δὲν εἶπε τίποτα. Ζήτησε νὰ μείνῃ τὴ νύχτα στὸ κτήμα καὶ ἐπειδὴ τοῦ ἄρεσε ἡ μαϊμοῦ μὲ τὰ παιχνίδια της ἔπαιζε καὶ ὅλη τὴν

ἡμέρα μαζί της. Ἐπειτα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες ὁ ντετέκτιβ κάλεσε τοὺς ἀστυνομικοὺς.

— Θὰ σᾶς παραδώσω τὸ δολοφόνο, τοὺς εἶπε καὶ φώναξε τὴ μαϊμοῦ.

Ὁ ἀνεψιὸς πλησίασε κοντὰ τοὺς καὶ κύτταξε κατὰ χλωμὸς τὸ πείραμα τοῦ ντετέκτιβ. Ὁ ντετέκτιβ ἔδωσε ἓνα μαχαίρι στὴ μαϊμοῦ καὶ μὲ νοήματα τῆς εἶπε νὰ νεβῇ σ' ἓνα κοκόδεντρο ὅπου ὑπῆρχε μιὰ τέτοια σκάρα μὲ μαχαίρια.

Ἡ μαϊμοῦ σκαρφάλωσε χαρούμενη.

— Δικὴ σας εἶναι ἡ μαϊμοῦ ; ἐρώτησε ὁ ντετέκτιβ τὸν ἀνεψιό. Εἶναι καλὰ γυμνασμένη. Κάποιος τὴν ἔχει μάθῃ νὰ κόβῃ τὰ τεντωμένα σκοινιά.

Ξαφνικὰ ὁ ντετέκτιβ καὶ οἱ δύο Ὁλλανδοὶ ἀστυνομικοὶ εἶδαν τὴν μαϊμοῦ νὰ κόβῃ μὲ τέχνη ἀθόρυβα τὸ σκοινὶ τῆς σκάρας. Εἶδαν τὴν σκάρα νὰ ταλαντεύεται καὶ νὰ πέφτῃ. Δὲν πρόφτασαν ὅμως νὰ ἐμποδίσουν τὸν ἀνεψιὸ νὰ μὴ πέσῃ κάτω ἀπὸ τὰ μαχαίρια.

— Εἶδατε τὸν δολοφόνο ; εἶπε ὁ ντετέκτιβ.

— Τὴ Μαϊμοῦ ; Ρώτησαν οἱ ἀστυνομικοὶ.

— Τὸν κληρονόμο ἀνεψιό.

ΔΕΝ ΦΤΑΙΝΕ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΦΑΓΟΙ

(Ο διάσημος Άγγλος συγγραφέας και περιηγητής Ουίλιαμ Σήμπσον γίνεται ο υπέρμαχος των... δυστυχισμένων ανθρώποφάγων! Άκούστε τί γράφει :

Ύπάρχουν τέσσερα είδη καννιβίων που διαφέρουν έντελώς μεταξύ τους.

1ον. Έχουμε τον «Θρησκευτικό καννιβαλισμό». Σ' έναν όμιλο, σέ μιá φυλή άγρίων πρὺν τρέφονται συνήθως με τὸ κρέας τῶν ζώων, τελούνται σέ ώρισμένες εποχές ανθρώπινες θυσίες. 'Ο θυσιαζόμενος τυχαίνει νά εἶναι άνδρος, συνηθέστερα όμως νέος ή παρθένα. Κατόπιν άπ' τήν θυσία, γίνεται ν ινονική διανομή τοῦ σώματος και τοῦ αίματος τοῦ θύματος.

2ον. Έχουμε τὸ «μαγικό καννιβαλισμό». Σ' έναν όμιλο άγρίων που κανονικά δέν τρέφονται με ανθρώπινο κρέας, μερικοί άπό αὐτούς και ιδίως εκείνοι που θέλουν νά μνηθοῦν στήν μαγεία, μποροῦν, σέ ώρισμένες περιπτώ-

σεις, νά φάνε τήν καρδιά ή τὸ μυαλό εκείνων που ὑπῆρχαν έν τῇ ζωῇ έξαιρετικά έξυπνοι και γενναίοι. Κι' αὐτὸ γιά νά κληρονομήσουν τίς ἀρετῆς τῶν νεκρῶν. Αὐτές οἱ μαγικές και θρησκευτικές θυσίες βέβαια εἶναι ἀρχαϊότητες και δέν πρέπει νά ἀποδοθοῦν μονάχα στους μαύρους, γιατί πολλές δικές μας παραδόσεις ἀναφέρουν παρόμοιες θυσίες.

3ον. Έχουμε τὸν «ἐξ ἀνάγκης καννιβαλισμό». 'Όταν βρεθοῦν πολλά άτομα μαζί άπάνω σέ κανένα ξερονήσι ή σέ καμμιά σχεδία και δέν μποροῦν νά προμηθευθοῦν ἄλλη τροφή, τὸ ένστικτο τῆς αὐτοσυντηρήσεως τοὺς σπρώχνει. . νά ἄλληλοφαγωθοῦν! Ένα περίφημο παράδειγμα ὑπῆρξε τὸ «νανάγιο τῆς Μεδούσης».

4ον. Έχουμε τὸν «φυσικὸ καννιβαλισμό». 'Ωρισμένες φυλές άγρίων τρέφονται αποκλειστικῶς με ανθρώπινο κρέας όχι γιά θρησκευτικούς λόγους ή διατι τοὺς εἶναι δύσκολο νά προμηθευθοῦν ἄλλη τροφή, ἀλλά γιατί τὸ κρέας αὐτοφهمίζεται... ὡς τὸ καλύτερο !

ΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΜΑΣ

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

ΑΡ. 9.— ΤΟ ΔΙΛΗΜΜΑ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ

Ο Γιάννης άφησε τὸ χωριό του γιὰ νὰ πάη στὴ γειτονικὴ πόλι, καὶ νὰ πωλήσει ἕνα λύκο πού εἶχε πιόσει, ἕνα ἀρνί καὶ ἕνα λάχανο. Ἐτρεπε ὅμως γιὰ νὰ φθάσῃ στὴν πόλι, νὰ περάσῃ ἀπὸ μιὰ στενὴ γέφυρα ἐπάνω ἀπὸ ἕνα ποτάμι, ἡ ὁποία ἐπέτρεπε μόνο νὰ περάσῃ ὁ Γιάννης μ' ἕνα μόνον ἀπὸ τὰ ἐμπορεύματά του κάθε φορά. Πῶς λοιπόν, κατάρθωσε νὰ περάσῃ χωρὶς ν' ἀφίσῃ τὸ λύκο μὲ τὸ ἀρνί, ἢ τὸ ἀρνί μὲ τὸ λάχανο στὴ μιὰ ἢ στὴν ἄλλη ὁχθῃ, ἐπειδὴ τὸ ἕνα θάτρωγε τὸ ἄλλο ;

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ

ΑΡ. 16.— ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Μπορεῖτε νὰ βρῆτε ἕναν ἀριθμό, τέτοιον ὥστε ἂν προσθέσετε 7 καὶ διαιρέσετε τὸ ἀριθμοῦμά του διὰ τοῦ 3 νὰ βρῆτε τελικὰ τὸ ἡμῖσι τοῦ ἀρχικοῦ ἀριθμοῦ ;

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΜΑΣ

Διαγωνισμοὶ γιὰ μεγάλους: Ὅποιος μᾶς στείλῃ τὰς ὁρθὰς λύσεις τῶν διαγωνισμῶν καὶ τῶν 8 πρώτων τευχῶν ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ, θὰ ἀποκτήσῃ τὸ πιὸ μελωδικὸ ἀγγλικὸ ραδιόφωνο μάρκας «ΚΟΣΣΟΡ».

Διαγωνισμοὶ γιὰ μικροὺς: Ὅποιος μᾶς στείλῃ τὰς ὁρθὰς λύσεις τῶν διαγωνισμῶν καὶ τῶν 8 πρώτων τευχῶν ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ, θὰ ἀποκτήσῃ μιὰ μπάλλα ποδοσφαίρου πρωταθλημάτων «ΡΑΜΠΛΕ».

ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ Α'

Ὄν)πώνυμον.....

Ὄδός..... ἀρ.....

Πόλις.....

ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ Β'

Ὄν)πώνυμον.....

Ὄδός..... ἀρ.....

Πόλις.....

ΔΡΑΧ. 1.500